

لغات جدید: ۲۹ لغت

الْقِتَالُ: جنگ، جهاد. **كُرْهُ:** ناپسند، ناگوار، سخت و دشوار.
عَسَى: شاید. **أَنْ تَكْرَهُوا:** که نمی پسندید. **أَنْ تُحِبُّوا:** که دوست بدارید. **شَرٌّ:** شرّ، بد. **كَبِيرٌ:** بزرگ. **صَدٌّ:** جلوگیری.
إِخْرَاجٌ: خارج کردن. **أَكْبَرُ:** بزرگ تر. **لَا يَزَالُونَ:** همیشه.
يُرَدُّوكُمْ: برمی گردانند شما را. **دِينِكُمْ:** دین تان. **اسْتَطَاعُوا:** توانستند (إن استطاعوا: اگر بتوانند). **يُرْتَدُّ:** برمی گردد.
دِينَهُ: دینش. **فِيْمَتٍ (ف + یمت):** پس بمیرد. **حِطَّتْ:** باطل شد
هَاجَرُوا: هجرت کردند. **جَاهَدُوا:** جهاد کردند، تلاش کردند (سرستانه کوشیدند، تلاش و کوشش گسترده ای کردند).
يَرْجُونَ: امید دارند. **الْخَمْرُ:** شراب مست کننده. **الْمَيْسِرُ:** قمار
فِيهِمَا: در آن دو. **مَنَافِعُ:** سودها. **إِثْمُهُمَا:** گناه آن دو.
نَفْعِهِمَا: سود آن دو. **الْعَفْوُ:** مقدار اضافی چیزی، بهترین قسمت مال، آمرزش و بخشش، از بین بردن اثر، حدّ و وسط هر چیز. **تَتَفَكَّرُونَ:** تفکر می کنید

لغات تکراری

كُتِبَ ۲۷ عَلَيْكُمْ ۷ هُوَ ۵ لَكُمْ ۴ شَيْئًا ۴ خَيْرٌ ۸ يَعْلَمُ
 ۱۲ أَنْتُمْ ۴ لَا تَعْلَمُونَ ۶ يَسْأَلُونَكَ ۲۹ عَنْ ۷ الشَّهْرِ
 ۲۸ الْحَرَامِ ۳۰ فِيهِ ۲ قُلْ ۱۲ سَبِيلِ ۱۷ كَفَرٌ ۱۷ بِهِ ۴
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۲۲ أَهْلَهُ ۱۹ مِنْهُ ۹ عِنْدَ ۸ الْفِتْنَةِ ۱۶
 مِنْ ۲ الْقَتْلِ ۳۰ يُقَاتِلُونَكُمْ ۲۹ حَتَّى ۸ إِنْ ۴ مَنْ ۳
 مِنْكُمْ ۱۰ كَافِرٌ ۷ فَأُولَئِكَ ۱۲ أَعْمَالُهُمْ ۲۵ فِي ۳
 الدُّنْيَا ۱۳ الآخِرَةِ ۱۵ أُولَئِكَ ۲ أَصْحَابُ ۷ النَّارِ ۴ هُمْ
 ۲ فِيهَا ۵ خَالِدُونَ ۵ إِنْ ۳ الَّذِينَ ۱ آمَنُوا ۳ رَحْمَةً
 ۲۴ غَفُورٌ ۲۶ رَحِيمٌ ۱ إِنْهُمْ ۲۶ لِلنَّاسِ ۱۲ مَاذَا ۵
 يُنْفِقُونَ ۲ كَذَلِكَ ۱۱ يَبِينُ ۲۹ الآيَاتِ ۱۵ لَعَلَّكُمْ ۴

كُتِبَ عَلَيْكُمْ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحَرَامِ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَمَا يَمُوتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٩﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْ لَفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

وجوب جنگ و جهاد در راه خدا و خیر و صلاح مسلمانان در تحمل آن:

(ای مسلمانان) جنگ و جهاد در راه خدا برای شما واجب شده است ولی (بخاطر سختی هایش) برای شما خوشایند نیست البته خیلی از کارهای مهم است که (شما به علت عدم اطلاع از حقیقت و عاقبت آن) شاید مکروه و ناخوشایند می‌دانید در حالی که (بنا به مصلحت الهی) به خیر و صلاح شماست و یا خیلی از کارها را (بخاطر اینکه در ظاهر برایتان خوشایند است و لذت زودگذر دارد اما از عاقبت بد و شر و خطرات بعدی آن خبر ندارید ولی) دوست دارید (انجام بدهید) درحالی که آن کار برای شما شر و بد است بنابراین شما (توان تشخیص خیر و شر را ندارید و) نمی‌دانید، ولی خداوند (مصلحت شما را بهتر) می‌داند (پس باید به مقدرات الهی راضی شوید).

﴿۲۱۶﴾

وظیفه مسلمانان درباره جنگ و جهاد در ماه‌های حرام:

(ای پیامبر) از تو درباره جنگ و جهاد در ماه‌های حرام سؤال می‌کنند (در جوابشان) بگو: جنگ کردن در ماه حرام گناه بزرگی است ولی گناه بزرگتر از آن در پیش خدا، جلوگیری از (گرایش مردم به آیین حق و) راه خدا و کافر شدن به خداوند و (بی‌احترامی به) مسجد الحرام (و جلوگیری از ورود به آن) و بیرون کردن و آواره کردن مسلمانان مکه می‌باشد.

فتنه بزرگتر از قتل و آدم‌کشی است:

(و جرم ایجاد) فتنه (و شرک و شبهه‌افکنی در ذهن مردم برای انحراف از حق و آشوب و ناامنی و فتنه‌گری کفار) از قتل و آدم‌کشی بالاتر (و بدتر) است.

لزوم هوشیاری مسلمانان در برابر کفار:

(ای مسلمانان در برابر فتنه‌گرها و هدفهای شوم کفار و دشمنان دین، هوشیار باشید) آنها می‌خواهند همیشه با شما بجنگند (یا جنگ به صورت علنی و مسلحانه و یا زمینه‌سازی و توطئه برای جنگ. هدفشان از این فتنه‌گرها این است که) تا آنجایی که می‌توانند شما را از دین تان (و هدفتان به سوی کفر و حرام) برگردانند (تا جایی که به طور کامل تابع دین آنها شوید)

چه کسانی اعمالشان حبط و نابود می‌شود:

هر کس از مسلمانان از دین اسلام برگردد و مرتد شود و درحال کفر بمیرد همه اعمال نیکشان باطل می‌شود (و از آثار اعمال نیکش) در دنیا و آخرت بی‌بهره می‌مانند و آنان اهل جهنم می‌شوند و همیشه در آن می‌مانند.

﴿۲۱۷﴾

نتیجه «ایمان، هجرت و جهاد»:

کسانی که ایمان آورده و کسانی که (در راه خدا از وطنشان) هجرت کرده و جهاد نموده‌اند، آنها امیدوار رحمت خداوند باشند که خدا بسیار آمرزنده و مهربان است.

﴿۲۱۸﴾

علت تحریم «شراب و قمار»:

(ای پیامبر) درباره شراب و قمار از تو سؤال می‌کنند، در جواب آنها بگو: انجام دادن آن دو، ضررهای فراوان و گناه بزرگی دارد و اگر چه (عمل حرام و باطل) به ظاهر برای مردم منافع مادی دارد ولی ضرر و گناه آن دو از سودشان بیشتر است.

از چه چیز انفاق شود:

(ای پیامبر) از تو می‌پرسند از چه چیز انفاق کنند، بگو از مازاد نیازمندیهای زندگی خود (و از بهترین و عزیزترین مال خود به طور معتدل و به دور از افراط و تفریط انفاق کنید) خداوند اینچنین آیات (و احکام و دستوراتش) را برای شما روشن می‌سازد تا شاید فکر و اندیشه کنید (و به آن عمل کنید).

﴿۲۱۹﴾

لغات جدید: ۴۳ لغت

إِصْلَاحٌ: اصلاح کردن، سر و سامان دادن. **تُخَالِطُوهُمْ**: مخلوط می‌شوید با آنها (همزیستی می‌کنید با آنها).
فَأَخْوَانَكُمْ: پس برادران شما. **الْمُفْسِدُ**: فسادگر، اخلال کننده.
الْمُصْلِحُ: اصلاح کننده. **لَأَعْتَبُكُمْ**: قطعاً بر شما سخت گیری کرد، قطعاً در تنگنا و مشقت قرار داد شما را. **لَا تَتَنَكَّحُوا**: ازدواج نکنید. **الْمُشْرِكَاتُ**: زنان مشرک. **يُؤْمِنُ**: ایمان می‌آورد. **لَأَمَّةٌ (ل + أمة)**: مسلماً کنیز. **مُؤْمِنَةٌ**: زن مؤمن.
مُشْرِكَةٌ: زن مشرک. **أَعْجَبْتُكُمْ**: به تعجب واداشت شما را، توجه شما را جلب نمود، شگفت‌زده کرد شما را. **لَا تَتَنَكَّحُوا**: به ازدواج در نیاورید، زن ندهید. **يُؤْمِنُوا**: ایمان آورند.
لَعِبْدٌ (ل + عبد): مسلماً بنده. **مُؤْمِنٌ**: مؤمن. **مُشْرِكٌ**: مشرک.
أَعْجَبَكُمْ: به تعجب واداشت شما را. **يَدْعُونَ**: دعوت می‌کنند، طلب می‌کنند، می‌خوانند، فرا می‌خوانند. **يَدْعُوا**: دعوت می‌کند. **الْمَغْفِرَةَ**: مغفرت، آمرزش. **يَتَذَكَّرُونَ**: پند می‌پذیرند. **الْمَحِيضُ**: خون حیض. **فَاعْتَزِلُوا**: پس کناره‌گیری کنید. **النِّسَاءُ**: زنان. **لَا تَقْرُبُوهُنَّ**: نزدیکی نکنید با آنان. **يَطْهَرْنَ**: پاک می‌شوند. **تَطْهَرْنَ**: پاک شدند.
فَاتَّوَهُنَّ: پس بیایید به سوی آنان. **أَمْرُكُمْ**: دستور داد به شما. **التَّوَابِينَ**: توبه کنندگان. **الْمُتَطَهِّرِينَ**: پاکیزگان.
حَرَّتْكُمْ: کشتزار شما. **أَنَّى**: هر وقت، هر جا، از کجا، چگونه. **قَدِّمُوا**: تقدیم کنید، پیش فرستید. **مُلاقوه**: ملاقات کنندگان او **لَا تَجْعَلُوا**: قرار ندهید. **عُرْضَةً**: عرضه کردن، در معرض قرار دادن. **لَا يَمَانَكُمْ**: برای سوگندهایتان. **أَنْ تَبْرُوا**: که نیکی کنید **تَتَّقُوا**: پرهیزکاری می‌کنید. **تُصَلِّحُوا**: اصلاح می‌کنید

لغات تکراری

فی ۳ الدُّنْيَا ۱۳ الْآخِرَةَ ۱۵ يَسْأَلُونَكَ ۲۹ عَنْ ۷
 الْآيَاتِ ۱۲ قُلْ ۱۲ لَهُمْ ۳ خَيْرٌ ۸ إِنْ ۴ يَعْلمُ ۱۲ مِنْ
 ۲ لَوْ ۴ شَاءَ ۴ إِنْ ۳ عَزِيزٌ ۲۰ حَكِيمٌ ۶ حَتَّى ۸
 الْمُشْرِكِينَ ۱۶ أَوْلَيْكَ ۲ إِلَى ۳ النَّارِ ۴ الْجَنَّةِ ۶ بِإِذْنِهِ
 ۳۳ بَيِّنٌ ۲۹ آيَاتِهِ ۱۱ لِلنَّاسِ ۱۲ لَعَلَّهُمْ ۲۸ هُوَ ۵
 أَذَى ۳۰ فَإِذَا ۳۰ حَيْثُ ۶ يُحِبُّ ۳۰ نَسَأُكُمْ ۸ حَرَّتْ
 ۱۱ لَكُمْ ۴ فَاتُوا ۴ شِئْتُمْ ۹ لَأَنْفُسِكُمْ ۱۷ اتَّقُوا ۷
 اعْلَمُوا ۳۰ أَنْكُمْ ۲۹ بَشَرٌ ۵ الْمُؤْمِنِينَ ۱۴ بَيْنَ ۱۰
 النَّاسِ ۳ سَمِيعٌ ۲۰ عَلِيمٌ ۵

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي قُلْتُ
 إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَاخْوَانَكُمْ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَأَعْتَبُكُمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٦﴾
 وَلَا تَنكِّحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُوْمِنَ وَلَا مَـٔمَّةً
 مُّؤْمِنَةً خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا
 تُنكِّحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُوْمِنُوا وَلَعَبَدٌ مُّؤْمِنُونَ
 خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ
 يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ
 وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
 يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢٧﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ
 قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
 وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ
 مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ
 وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٨﴾ نَسَأُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ
 فَأَتُوا حَرَّتْكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ مُّلاقوه وَبَشَرِ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٩﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً
 لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبْرُوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٣٠﴾

تفکر در اسرار دنیا و آخرت:

(ای مؤمنین درباره اسرار) دنیا و آخرت (فکر و اندیشه کنید تا حقیقت احکام الهی و معارف اسلامی برای شما روشن شود و با درک صحیح و آگاهانه، قوانین الهی را انجام دهید).

وظیفه مؤمنین درباره یتیمان:

(ای پیامبر) درباره یتیمان (و چگونگی اصلاح امور آنان و رسیدگی به مسائل مالی آنها) از تو سؤال می کنند (در جوابشان) بگو: اصلاح کار یتیمان (و رسیدگی به مشکلات آنها) برایتان بهتر است (بنابراین مسئولیت سرپرستی یتیمان را بپذیرید و می توانید باهم زندگی مشترک و برادرانه داشته باشید زیرا آنها برادران دینی شما هستند و اگر مطمئن هستید که در صورت مخلوط کردن اموال یتیمان با اموال خودتان فساد مالی پیدا نمی شود، می توانید با هدف اصلاح، زندگیتان را مخلوط کنید البته) خداوند فسادگر و اصلاح گر را می شناسد. (بدانید که رسیدگی به حال یتیمان از وظایف شمامست و خداوند بطور آسان و به این شکل می خواهد به آنها رسیدگی کنید و الا) خداوند اگر می خواست، می توانست در این مورد بر شما سختگیری نماید ولی او حکیم است و (از روی مصلحت و حکمت وظایف شما را تعیین می کند و بر این کار) تواناست. ﴿۲۲۰﴾

احکام ازدواج زنان و مردان مسلمان با مشرکان:

(ای مسلمانان) با زنان مشرک ازدواج نکنید تا اینکه (به اسلام) ایمان بیاورند البته برای شما مسلمانان، ازدواج با کنیز مؤمن بهتر است از ازدواج با زن مشرک هر چند که آن زن مشرک (از لحاظ زیبایی و مال دنیا) توجه شما را جلب کند (و شما مسلمانان) نباید دخترانتان را به ازدواج مردان مشرک در آورید مگر آنکه مردان مشرک به اسلام ایمان بیاورند البته ازدواج دخترتان شما با یک برده مؤمن بهتر و شایسته تر است از ازدواج با یک مرد مشرک هر چند که آن مرد مشرک (از لحاظ مال دنیا و قیافه ظاهری) توجه شما را جلب کند. (بدانید که ازدواج با مشرکان دین، ایمان شما را به خطر می اندازد و در تربیت فرزند با دو عقیده و فرهنگ متضاد مواجه می شوید و آنها در زندگی مشترک، بر اساس عقیده و فرهنگ خودشان مانع از اجرای احکام و دستورات الهی می شوند و در واقع) آنها شما را به آتش جهنم دعوت می کنند ولی خداوند (با احکام نورانی) شما را به بهشت دعوت می کند، بالاخره خداوند احکام و دستوراتش را این چنین واضح و آشکار برای مردم بیان می فرماید تا پند بگیرند.

خون حیض و احکام آن:

خون حیض نوعی درد و رنج برای زنان است (اگرچه برخلاف خواست طبیعی آنان است اما طبق حکمت الهی باید ماهانه ۳ تا ۱۰ روز خون از آنان خارج شود) و در این ایام مردان باید از نزدیکی با همسرانشان خودداری کنند و تا پاک شدن از خون حیض با آنها نزدیکی نکنند، پس هرگاه زنان از خون حیض پاک شدند آنطور که خداوند فرمان داده، مردان می توانند با همسرانشان نزدیکی کنند البته خداوند توبه کنندگان (و اطاعت کنندگان دستورات الهی و همچنین) پاکیزگان را دوست دارد.

﴿۲۲۲﴾

وظیفه مؤمنین در خصوص همسرانشان:

همسرانتان به منزله کشتزار شما (برای بذر افشانی) هستند بنابراین (پس از پاک شدن از خون حیض) در هر زمان که بخواهید می توانید با آنها نزدیکی کنید و (بذر فرزند صالح را کشت کنید و برای بهره مندی شدن از ثمرات فرزند صالح در روز قیامت) برای خودتان از پیش بفرستید (و در مسائل زناشویی) تقوا پیشه کنید (و از دستورات خداوند و احکام الهی تجاوز نکنید) و بدانید در روز قیامت با خداوند ملاقات خواهید کرد (و نتیجه تقوا و پاداش آن را خواهید دید و اینچنین ملاقات را) برای مؤمنان مژده بده.

﴿۲۲۳﴾

ترک کردن سوگندهای بیهوده:

خداوند را در معرض سوگندهای خود برای ترک نیکی و تقوا و اصلاح در میان مردم قرار ندهید (اگر نیکی به مردم و تقوا و اصلاح در میان مردم واقعاً به خاطر خداست لازم نیست برای اثبات آن سوگند یاد کنید زیرا) خداوند دانا و شنواست (و اگر برای ترک تقوا و اصلاح و نیکی به مردم، سوگند یاد کنید چنین سوگندهایی مانع از انجام وظیفه شما نیست پس اینگونه سوگندها را ترک کنید و اگر بعضی از مردم در مقابل خدمت و نیکی شما بدی کردند شما از خدمت و نیکی به سایر مردم خودداری نکنید و فقط به خاطر خداوند به مردم خدمت کنید).

﴿۲۲۴﴾

لغات جدید: ۵۰ لغت

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمَنَّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِعَوْلِهِنَّ أَحَقُّ بِرِدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمْ: بازخواست نمی کند شما را. بِاللَّغْوِ: به بیهودگی. أَيْمَانِكُمْ: سوگندهایتان، پیمان‌هایتان (أَيْمَانُ: جمع «يمين» در اصل به معنای «دست راست» می باشد، اما به مناسبت اینکه به هنگام «سوگند و بستن عهد و پیمان» دست راست را به هم می دهند، این کلمه به معنای «پیمان و سوگند» نیز به کار رفته است.) يُؤَاخِذُكُمْ: بازخواست می کند شما را. حَلِيمٌ: بسیار بردبار و صبور (خداوند حلیم است یعنی اینکه به انسان مهلت بازگشت و توبه و اصلاح امر را می دهد و کیفر را به تأخیر می اندازد). يُؤَلُّونَ: قسم می خورند. نِسَائِهِمْ: زنانشان. تَرَبُّصٌ: انتظار کشیدن. أَرْبَعَةٌ: چهار. فَاءُوا: برگشتند. عَزَمُوا: عزم کردند، تصمیم گرفتند. الطَّلَاقُ: طلاق، آزاد شدن. الْمُطَلَّقَاتُ: زنان طلاق داده شده. يَتَرَبَّصْنَ: انتظار می کشند، منتظر می مانند. بِأَنْفُسِهِنَّ: خودشان را. قُرُوءٌ: پاکی‌ها (پاکی از حیض). لَا يَحِلُّ: حلال نیست. أَنْ يَكْتُمَنَّ: اینکه کتمان کنند. أَرْحَامِهِنَّ: رَحْم هایشان. كُنَّ يُؤْمِنَنَّ: مؤمن بودند، ایمان می آوردند. كُنَّ: بودند. بِعَوْلِهِنَّ: شوهرانشان. أَحَقُّ: شایسته‌تر. بِرِدِّهِنَّ: برای بازگشت به آنان، به بازگرداندن آنها. أَرَادُوا: اراده کردند. عَلَيْهِنَّ: بر آنان. لِلرِّجَالِ: برای مردان. دَرَجَةٌ: برتری. مَرَّتَانٍ: دو مرتبه. فِيمَا سَاكٌ: پس نگه داشتن. بِمَعْرُوفٍ: به طور شایسته. تَسْرِيحٌ: رها ساختن. أَنْ تَأْخُذُوا: که بگیرد. آتَيْتُمُوهُنَّ: داده‌اید به آنان. أَنْ يَخَافَا: آنکه بترسند. أَلَّا يُقِيمَا: که اقامه نکنند. خَفْتُمْ: ترسیدید. عَلَيْهِمَا: بر آن دو. افْتَدَتْ: عوض داد. فَلَا تَعْتَدُوهَا: پس تجاوز نکنید از آن. يَتَعَدَّ: تجاوز کند. طَلَّقَهَا: طلاق داد او را. فَلَا تَحِلُّ: پس حلال نیست. تَنْكِحَ: ازدواج می کند. زَوْجًا: شوهر، همسر، جفت، نوع. غَيْرَهُ: غیر از او. أَنْ يَتَرَاجَعَا: اینکه رجوع کنند به یکدیگر. ظَنَّا: امید داشتند. أَنْ يُقِيمَا: اینکه بر پا دارند آن دو، که مراعات کنند آن دو. يُبَيِّنُهَا: بیان می کند آن را

تکراری لغات

فی ۳ لکن ۳ بما ۲ کسبت ۲۰ قلوبکم ۱۱ غفور ۲۶ للذین ۱۲ من ۲ أشهر ۳۱ فإن ۴ فإن ۹ رحيم ۱ إن ۴ سمیع ۲۰ علیم ۵ ثلاثة ۳۰ لهن ۲۹ ما ۲ خلق ۵ بالله ۳ اليوم ۱ الآخر ۳ ذلك ۲ إصلاحاً ۳۵ مثل ۱۸ الذی ۴ بالمعروف ۲۷ عزیز ۲۰ حکیم ۶ أو ۴ بإحسان ۲۷ لکم ۴ مما ۲ شيئاً ۴ إلا ۳ حدود ۲۹ فلا ۷ جناح ۲۴ فیما ۱۸ به ۴ تلک ۱۷ من ۳ فأولئک ۱۲ هم ۲ الظالمون ۸ له ۱۶ بعد ۵ حتی ۸ لقوم ۱۸ يعلمون ۱۱

سوگندهای بیهوده و سوگندهای صحیح:

در مورد سوگندهای بیهوده (که معمولاً بی‌اختیار و از روی عادت گفته می‌شود، اگر کسی آن را بشکند و به آن اعتنایی نکند) خداوند بازخواست (و مجازات) نمی‌کند اما سوگندهایی را که از روی اراده قلبی و آگاهانه باشد مؤاخذه می‌کند (یعنی شکستن این سوگندها گناه بوده و کفاره دارد). البته خداوند آمرزنده (است و قسم‌های لغو را که شایسته شأن مؤمن نیست، می‌آمرزد) و حلیم است (و درباره شکستن قسم‌های جدی و شرعی، به بندگانش مهلت می‌دهد تا جبران کنند).

(۲۲۵)

یک نمونه از سوگندهای بیهوده و باطل:

کسانی که (مثل زمان جاهلیت) سوگند می‌خورند که زناشویی را با همسرانشان (برای همیشه) ترک کنند، (طبق قانون اسلام) فقط چهار ماه مهلت دارند (که تصمیم نهایی را در مورد بازگشت به زندگی و یا طلاق دادن بگیرند) پس اگر (از این سوگند و تصمیم بیهوده منصرف شدند و) برگشتند (برای زندگی با همسرشان مورد رحمت خداوند قرار می‌گیرند زیرا) خداوند آمرزنده و مهربان است.

(۲۲۶)

طلاق نابجا و غلط:

و اگر تصمیم گرفتند که (با سوگند باطل) طلاق بدهند پس (بدانند که از حقیقت این تصمیم) خداوند آگاه است. (۲۲۷)

عده طلاق و شرائط آن:

زنانی که طلاق داده شوند باید بمدت سه پاکی (از عادت ماهانه عده نگه دارند یعنی تقریباً سه ماه) منتظر بمانند (تا وضعیتشان از لحاظ حاملگی معلوم شود) و اگر به روز قیامت و خداوند ایمان دارند جایز نیست اگر حامله بودند (حاملگیشان را) پنهان کنند (و در مدتی که زنان دوران عده را نگه می‌دارند) شوهر قبلیشان از جهت (ازدواج و) برگشتن به زندگی (نسبت به خواستگاران جدید) در اولویت می‌باشد (بشرط اینکه شوهر قبلی قصد اذیت و ضرر زدن نداشته باشد بلکه) به قصد اصلاح (و سازش به زندگیشان برگردد).

حقوق متقابل زن و شوهر در زندگی مشترک:

برای زنان (حقوقی است که مردان باید انجام دهند) و مثل آن بر عهده زنان (نیز وظایفی است که باید حقوق مردان را) به طور شایسته (انجام دهند) البته مردان (به لحاظ اینکه مسئولیت و تکالیف سنگینی دارند از نظر حقوق) نسبت به زنان برتری دارند (بنابراین خداوند نیز بر اساس همین مسئولیتها و تکالیف از روی حکمت الهی حقوقی را به تناسب هر کدام قانونگذاری کرده است زیرا) خداوند حکیم و تواناست. (۲۲۸)

قانون طلاق:

(مرد می‌تواند حداکثر زنش را) دو بار طلاق (بدهد و در این دو طلاق می‌تواند به او برگردد و آشتی کند) و به خوبی زندگی کند (و اما بعد از دو بار طلاق و آشتی، مرد باید او را) یا به نیکی رها سازد (و یا در جدا شدن آزاد بگذارد). و حلال نیست (بر شما مردان) اگر چیزی (مهریه‌ای) که به زانتان داده‌اید باز پس بگیرید. (تنها در یک صورت بازپس گرفتن مهریه اشکالی ندارد و آن در صورتی است که زن تمایل به ادامه زندگی نداشته باشد) و هر دو (زن و مرد) بترسند که حدود الهی در زندگی مراعات نخواهد شد پس اگر بترسید در ادامه زندگیتان حدود الهی و حقوق زن و شوهری اجرا نمی‌شود، اشکالی ندارد که زن مهریه‌اش را بعنوان فدیة به شوهرش بدهد (و طلاق بگیرد) اینها قانون طلاق است پس کسانی که (از این قانون الهی) تجاوز و تخلف کنند (در واقع) آنها ظالم و ستمگر هستند. (۲۲۹)

طلاق سوم و راه حل برگشت از آن:

پس اگر (مرد برای بار سوم) زنش را طلاق دهد، دیگر آن زن بر شوهر قبلی حلال نخواهد بود مگر اینکه زن با مرد دیگری ازدواج بکند در صورتی که شوهر دوم طلاقش دهد و از طرف دیگر هر دو (زن و شوهر اولی) دانستند که امیدواری به ادامه زندگی با رعایت قوانین الهی (و حقوق زن و شوهر) وجود دارد، می‌توانند به زندگی برگردند و اینها قوانین الهی هستند که خداوند بیان می‌فرماید برای مردم دانا (تا بفهمند و عمل کنند). (۲۳۰)

لغات جدید: ۴۶ لغت

طَلَّقْتُمْ: طلاق دادید. **فَبَلَغْنَ**: پس رسیدند. **أَجَلَهُنَّ**: پایان مدّت مقرر آنان (پایان عدّه زنان). **فَأَمْسِكُوهُنَّ**: پس نگه دارید آنها را. **سَرَّحُوهُنَّ**: رها کنید آنها را، آزاد کنید آنها را. **لَا تُمْسِكُوهُنَّ**: نگه ندارید آنان را. **ضَرَّارًا**: زیان زدن (به خاطر ضربه زدن). **لَتَعْتَدُوا**: تا اینکه ستم کنید. **يَفْعَلُ**: انجام می دهد. **ظَلَمَ**: ظلم کرد. **لَا تَتَّخِذُوا**: نگیرید. **يَعْظُمُكُمْ**: پند می دهد شما را. **فَلَا تَغْضَبُوهُنَّ**: پس مانع آنان نشوید، پس منع نکنید آنان را. **أَنْ يَنْكِحْنَ**: که ازدواج کنند. **أَزْوَاجَهُنَّ**: شوهرانشان. **تَرَاضًا**: راضی شدند، توافق کردند. **بِوَعْتٍ**: پند داده می شود، مواعظ می شود. **يُؤْمِنُ**: ایمان می آورد. **أَزْكَى**: سالم تر، پاکیزه تر. **أَطْهَرُ**: پاک تر. **الْوَالِدَاتُ**: مادران. **بِرُضَعْنِ**: شیر می دهند. **أَوْلَادَهُنَّ**: فرزندانشان. **حَوْلَيْنِ**: دو سال. **كَامِلَيْنِ**: کامل، تمام (دو چیز کامل). **أَنْ يُتِمَّ**: که تمام کند. **الرِّضَاعَةَ**: شیر دادن. **الْمَوْلُودِ**: فرزند (المولود له: صاحب فرزند، پدر). **رِزْقَهُنَّ**: روزی آنها. **كِسْوَتَهُنَّ**: لباس آنها، پوشاک آنها. **لَا تُكَلِّفُ**: تکلیف نمی شود، موظف نمی شود. **وَسَعَهَا**: توانایی اش. **لَا تُضَارُّ**: زیان زده نشود، ضرر رسانده نشود. **والدته**: مادر. **بِوَلَدِهَا**: به فرزندش. **بِوَلَدِهِ**: به فرزندش **الْوَارِثِ**: وارث. **أَرَادَا**: خواستند. **فِصَالًا**: جدا شدن. **تَرَاضَ**: رضایت دو طرفه. **تَشَاوُرًا**: توافق دو جانبه، مشورت با همدیگر. **أَرَدْتُمْ**: خواستید. **أَنْ تَسْتَرْضِعُوا**: که دایه بگیرید. **أَوْلَادَكُمْ**: فرزندانتان. **سَلَّمْتُمْ**: تسلیم کردید. **أَتَيْتُمْ**: دادید

لغات تکراری

إِذَا ۳ النِّسَاءَ ۳۵ بِمَعْرُوفٍ ۳۶ أَوْ ۴ مِّن ۳ ذَلِكَ ۲
فَقَدْ ۱۷ نَفْسُهُ ۲۰ آيَاتٍ ۱۵ هُزُؤًا ۱۰ اذْكُرُوا ۷ نِعْمَتَا
۳۳ عَلَيْكُمْ ۷ مَا ۲ أَنْزَلَ ۴ مِنْ ۲ الْكِتَابِ ۲ الْحِكْمَةَ
۲۰ بِهِ ۴ اتَّقُوا ۷ اَعْلَمُوا ۳۰ أَنْ ۵ بِكُلِّ ۵ شَيْءٍ ۴
عَلِيمٌ ۵ بَيْنَهُمْ ۱۸ بِالْمَعْرُوفِ ۲۷ كَانَ ۶ مِنْكُمْ ۱۰ بِاللَّهِ
۳ الْيَوْمِ ۱ الْآخِرِ ۳ ذَلِكَ ۸ لَكُمْ ۴ يَعْلَمُ ۱۲ أَنْتُمْ ۴
لَا تَعْمَلُونَ ۶ لِمَنْ ۲۴ أَرَادَ ۵ عَلَى ۲ لَهُ ۱۶ نَفْسٌ ۷
إِلَّا ۳ لَا ۱ مِثْلُ ۱۸ فَإِنْ ۴ عَنْ ۷ مِنْهُمَا ۱۶ فَلَا ۷
جُنَاحَ ۲۴ عَلَيْهِمَا ۳۶ إِنْ ۴ بِمَا ۲ تَعْمَلُونَ ۱۱ بَصِيرٌ ۱۵

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ
ضَرَّارًا لِّنَعْنُدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَنْخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا وَادْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ
وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۳﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضَبُوهُنَّ أَنْ يَنْكَحْنَ
أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ
يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
ذَلِكَ أَرْزَقِي لَكُمْ وَأَطْهَرُوا لِلَّهِ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
﴿۳۴﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ
لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ
نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارُّ وَالِدَةُ يَوْلِيدَها وَلَا
مَوْلُودٌ لَهُ يَوْلِيدَهُ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ
أَرَادَ اِفْصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۵﴾

آخرین تصمیم شوهر نسبت به همسری که طلاق داده است:

هنگامی که زنان را طلاق دادید و به پایان عده خود نزدیک شدند (یا با آنها آشتی کرده و به زندگی برگردید) و بخوبی آنها را نگاه دارید، یا به طرز پسندیده‌ای آنها را رها سازید و (اگر خواستید دوباره برگردید) برای آزار و اذیت (و انتقام‌جویی) زندگی نکنید که در این صورت به حقوق آنها تجاوز می‌کنید بنابراین کسی که چنین زندگی را شروع کند و با آزار و اذیت، به حقوق همسرش تجاوز کند قطعاً ظالم است و مبادا (با سبک شمردن دستورات الهی درباره مراعات حقوق زنان) آیات و احکام خداوند را مسخره کنید و باید نعمتهای خداوند را بیاد آرید که از آن جمله نزول کتاب و حکمت است که شما را بوسیله آن پند می‌دهد (تا شما پند بگیرید و به تقوا برسید) و باید از مخالفت با دستورات خداوند بترسید و بدانید که حتماً خداوند به هر چیزی (از رفتار شما با همسران و ادای حقوق آنها) آگاه و باخبر است.

(۲۳۱)

شرایط ازدواج با شوهران قبلی:

هرگاه زنان را طلاق دادید و عده آنها به پایان رسید (شما والدین و خویشاوندان زن) از ازدواج مجدد آنها با شوهران قبلی جلوگیری نکنید (البته بشرط اینکه) در میان آنها رضایت کامل برقرار شود (یعنی به توافق و تفاهم کامل برسند). هر کدام از شما به خدا و روز قیامت ایمان دارد این دستورات را باید بپذیرد.

فایده ازدواج مجدد:

(فایده جلوگیری نکردن از ازدواج مجدد زنان تازه طلاق داده شده چه با شوهر اولشان یا با مردی دیگر این است که) این کار برای شما (خانواده زن و خود زن و حتی در جامعه موجب) رشد و پاکی هرچه بیشتر می‌شود (بنابراین ممانع ازدواج مجدد آنها نشوید که این کار مشکلاتی برای خود زن و خانواده‌اش و برای جامعه بوجود می‌آورد. خداوند حکمتها و فایده‌های ازدواج مجدد زنان را) می‌داند ولی شما نمی‌دانید (بنابراین شما باید از روی تعبد، قوانین الهی را اطاعت کنید).

(۲۳۲)

مادر و دوره شیرخوارگی کودک:

مادران اگر بخواهند یک دوره کامل به نوزادان خود شیر دهند دو سال تمام (تعیین شده است).

تأمین خوراک و پوشاک مادر و نوزاد بر عهده پدر:

پدر وظیفه دارد خوراک و لباس مادر و نوزاد را به طور شایسته و متعارف تأمین کند البته این وظیفه به مقدار توانائیش می‌باشد زیرا هیچ کس تکلیفی بیش از توانائیش ندارد.

مراعات حقوق فرزند:

پدر و مادری (که از همدیگر جدا می‌شوند در دوران شیرخوارگی نوزاد) حق ندارند (به خاطر اختلاف و جدایی خودشان) به کودک ضرر بزنند (مثلاً پدر با تأمین نکردن مخارج مادر و جدا کردن نوزاد از مادر در دوران شیرخوارگی، نباید کودک را از شیر و مهر مادری محروم کند که این کار به نوزاد ضرر و زیان می‌زند و مادر نباید از روی لجبازی کودک را از شیردادن محروم کند و کودک از لحاظ جسمی ضرر ببیند، و یا پدر نمی‌تواند مادر را از دیدن فرزندش در دوران شیرخوارگی محروم کند و به کودک ضربه روحی برسد) و اگر پدر از دنیا برود باید وارثان او همین وظیفه پدر را در مورد نوزاد و مادرش انجام دهند.

جداشدن نوزاد از شیر مادر:

اگر پدر و مادر پس از مشورت و با رضایت یکدیگر بخواهند کودک را زودتر از دوسال از شیر بازگیرند اشکالی ندارد (یعنی اگر با مراجعه پدر و مادر به پزشک معلوم شود که شیردادن مادر از لحاظ جسمی به مادر ضرر دارد، یا شیر مادر به کودک ضرر می‌رساند یا اینکه مادر از حق شرعی خودش مبنی بر ادامه ندادن به دوره کامل شیردهی استفاده کند). و اگر خواستید برای کودک دابه‌ای بگیرید باید مزد دابه را (از پیش) پرداخت کنید (تا او در شیردادن به کودک کوتاهی نکند و به کودک ضرری نرسد) باید در همه این مسائل تقوا پیشه کنید (و از تزییع حقوق والدین و فرزند از خدا بترسید) و بدانید خداوند از همه کارهایی که انجام می‌دهید آگاه است.

(۲۳۳)

لغات جدید: ۳۷ لغت

يَتَوَفَّوْنَ: می میرند، وفات می کنند. **يَذَرُونَ**: ترک می کنند.
عَشْرًا: ده. **بَلَّغْنَ**: رسیدند. **فَعَلْنَ**: انجام دادند. **أَنْفُسِهِنَّ**:
خودشان (خود زنان). **خَيْرٌ**: بسیار آگاه و دقیق. **عَرَضْتُمْ**: با
کنایه گفتید. **خَطْبَةَ**: خواستگاری. **أَكْنُتُمْ**: مخفی کردید.
سَتَدْرُونَ: به زودی یاد می کنید آنان را. **لَا تَوَاعِدُونَهُنَّ**: با
آنها وعده نگذارید. **سِرًّا**: پنهانی. **مَعْرُوفًا**: شایسته.
لَا تَعَزُّوْا: تصمیم نگیرید. **عُقْدَةً**: عقد، گره. **النِّكَاحِ**: ازدواج. **أَجَلُهُ**:
مدت معین آن. **فَاحْذَرُوهُ**: پس بترسید از او. **لَمْ تَمْسُوهُنَّ**:
نزدیکی نکرده‌اید با آنان. **تَفَرَّضُوا**: تعیین می کنید، مقرر
می کنید. **فَرِيضَةً**: واجب (مهریه). **مَتَّعُوهُنَّ**: بهره‌مند سازید
آنها را. **الْمُوسِعِ**: توانگر. **قَدْرَهُ**: توانش. **الْمُقْتَرِ**: تنگدست.
طَلَّقْتُمُوهُنَّ: طلاق دادید آنها را. **أَنْ تَمْسُوهُنَّ**: که نزدیکی
کنید با آنان. **فَرَضْتُمْ**: مقرر کردید، معین کردید. **فَنِصْفُ**: پس
نصف. **أَنْ يَعْفُونَ**: که صرف نظر کنند، که عفو و گذشت کنند.
يَعْفُوا: صرف نظر کند، عفو کند. **بِيَدِهِ**: به دست او. **أَنْ تَعْفُوا**:
که صرف نظر کنید، که عفو کنید. **أَقْرَبُ**: نزدیکتر. **لِلتَّقْوَى**:
به تقوا و پرهیزکاری. **لَا تَنْسُوا**: فراموش نکنید

لغات تکراری

الَّذِينَ ۱ مِنْكُمْ ۱۰ أَزْوَاجًا ۵ بَتَرَبَّصْنَ ۳۶ بِأَنْفُسِهِنَّ ۳۶
أَرْبَعَةَ ۳۶ أَشْهُرٍ ۳۱ فَإِذَا ۳۰ أَجَلُهُنَّ ۳۷ فَلَا ۷
جُنَاحَ ۲۴ عَلَيْكُمْ ۷ فِيمَا ۱۸ فِي ۳ بِالْمَعْرُوفِ ۲۷ بِمَا
تَعْمَلُونَ ۱۱ لَا ۱ به ۴ النِّسَاءِ ۳۵ أَوْ ۴ أَنْفُسِكُمْ ۷
عَلِمَ ۹ أَنْكُمْ ۲۹ لَكِنْ ۳ إِلَّا ۳ أَنْ تَقُولُوا ۲۵ قَوْلًا ۹
حَتَّىٰ ۸ يَبْلُغَ ۳۰ الْكِتَابَ ۲ اعْلَمُوا ۳۰ أَنْ ۵ يَعْلَمَ ۱۲
مَا ۲ عَفْوٌ ۲۶ حَلِيمٌ ۳۶ إِنْ ۴ طَلَّقْتُمْ ۳۷ لَهُنَّ ۲۹
عَلَىٰ ۲ مَتَاعًا ۶ حَقًّا ۵ الْمُحْسِنِينَ ۹ قَبْلَ ۵ قَدْ ۹
الَّذِي ۴ الْفَضْلَ ۱۰ بَيْنَكُمْ ۲۹ إِنْ ۳ بَصِيرٌ ۱۵

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٦﴾
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ
النِّسَاءِ أَوْ أَكْنُتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ
اللَّهُ أَنْكُمْ سَتَدْرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُونَهُنَّ
سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا
تَعَزُّوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
الْكِتَابَ أَجَلَهُ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
حَلِيمٌ ﴿٣٧﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً
وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرَهُ
مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾ وَإِنْ
طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ
يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ
وَ أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾

مدت عده وفات:

زنانی که شوهرانشان وفات می‌کنند باید به مدت چهار ماه و ده روز انتظار بکشند تا عده وفات تمام شود.

ازدواج مجدد زنانی که شوهرشان وفات کرده:

پس از تمام شدن عده وفات، خانواده زن یا شوهر قبلی از ازدواج مجدد آنها جلوگیری نکنند زیرا زنانی که شوهرانشان از دنیا بروند حق ازدواج مجدد و انتخاب شوهر شایسته را دارند و خداوند از هر کاری که انجام می‌دهید باخبر است.

﴿۲۳۴﴾

خواستگاری صحیح و خواستگاری ممنوع:

بر شما گناهی نیست که به طور کنایه (از زنانی که شوهرشان فوت کرده و در عده وفات به سر می‌برند) خواستگاری کنید و یا در دلتان تصمیم بگیرید (که بعد از پایان عده وفات با آنها ازدواج کنید) خداوند می‌داند که شما (طبیعتاً) به یاد آنها خواهید افتاد (بنابراین خواستگاری تلویحی و یا تصمیم بر ازدواج داشتن قبل از پایان عده وفات اشکالی ندارد ولی در طول عده وفات) با آنها قول و قرار پنهانی نداشته باشید (و مخفیانه خواستگاری رسمی نکنید) و اگر سخنی و حرفی (در مورد ازدواج و خواستگاری) می‌گویید باید سخن پسندیده‌ای باشد (نه سخنی زننده و فریبنده) به هر حال قبل از اینکه عده وفات تمام شود اقدام به عقد ازدواج نکنید.

آگاهی خداوند از دل‌ها:

و بدانید خداوند آنچه را در دل دارید می‌داند پس، از (مخالفت با دستورات) خداوند بترسید (عالم محضر خداست در محضر خدا معصیت نکنید) البته خداوند (نسبت به کسی که از خطاهایش پشیمان شود) آمرزنده و بردبار است.

﴿۲۳۵﴾

طلاق و نحوه پرداخت مهریه:

اگر بعد از عقد ازدواج زنی را طلاق دهید در صورتی که هنوز عمل زناشویی صورت نگرفته و مهریه هم تعیین نکرده‌اید (پرداخت مهریه واجب نیست اما) با توجه به امکانات مالی باید هدیه مناسب و شایسته بدهید و دادن هدیه برای شما نیکوکاران یک وظیفه (دینی) است.

﴿۲۳۶﴾

و اگر بعد از عقد ازدواج خواستید زنان را طلاق بدهید در صورتی که هنوز عمل زناشویی انجام نشده باشد اما مهریه تعیین شده باشد پس (واجب است) نصف مهریه را پرداخت کنید مگر آنکه خود زن مهریه‌اش را ببخشد یا کسی که اختیار زن به دست اوست (اولیای زن) مهریه را ببخشند (یا از گرفتن مهریه صرف‌نظر کنند) و البته گذشت و بخشیدن (مهریه) به «تقوا» نزدیکتر است پس بهتر است شما هم گذشت و بزرگواری را فراموش نکنید و خداوند عملهای شما را می‌بیند. ﴿۲۳۷﴾

﴿۲۳۷﴾

لغات جدید: ۳۰ لغت

حافظُوا: محافظت کنید. **الْوَسْطَى:** میانه (الصلوة الوسطی: نماز ظهر). **قَوْمُوا:** اقامه کنید، قیام کنید. **قَانِتِينَ:** مطیعان، خضوع کنندگان. **فَرَجَالًا:** پس پیادگان. **رُكْبَانًا:** سواره‌ها. **عَلَّمَكُمْ:** یاد داد به شما. **لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ:** نمی دانستید. **لِأَزْوَاجِهِمْ:** برای همسرانشان. **الْحَوْلِ:** یک سال. **خَرَجْنَا:** بیرون رفتند، خارج شدند. **فَعَلْنَا:** انجام دادند. **لِلْمُطَلَّقاتِ:** برای زنان طلاق داده شده **أَلَمْ تَرَ:** آیا ندیدی. **خَرَجُوا:** خارج شدند. **أَلُوفٌ:** هزاران **مُوتُوا:** بمیرید. **أَحْيَاهُمْ:** زنده کرد آنها را. **لَذُولٍ + ذُو:** البته صاحب. **أَكْثَرُ:** بیشتر. **لَا يَشْكُرُونَ:** سپاس‌گزاری نمی کنند. **ذَا:** آن. **يُقْرِضُ:** قرض دهد. **قَرَضًا:** قرض دادن. **حَسَنًا:** نیکو. **فِيضَاعِفَهُ:** تا اینکه بيفزاید آن را. **أَضْعَافًا:** چند برابر. **كثيرةً:** زیاد. **يَقْبِضُ:** تنگ می کند. **يَبْصِطُ:** گشایش می دهد، وسعت می دهد

لغات تکراری

عَلَى ۲ الصَّلَوَاتِ ۲۴ الصَّلَاةَ ۲ لِلَّهِ ۱ فَإِنْ ۴ خِفْتُمْ ۳۶
أَوْ ۴ فَاذًا ۳۰ أَمِنْتُمْ ۳۰ فَاذْكُرُوا ۳۱ كَمَا ۳ مَا ۲
الَّذِينَ ۱ يُتَوَقَّفُونَ ۳۸ مِنْكُمْ ۱۰ يَذْرُونَ ۳۸ أَزْوَاجًا ۵
وَصِيَّةً ۲۷ مَتَاعًا ۶ إِلَى ۳ غَيْرَ ۱ إِخْرَاجٍ ۳۴ فَلَا ۷
جُنَاحَ ۲۴ عَلَيْكُمْ ۷ فِي ۳ أَنْفُسِهِنَّ ۳۸ مِنْ ۲ مَعْرُوفٍ
۳۸ غَزِيْرًا ۲۰ حَكِيمٌ ۶ بِالْمَعْرُوفِ ۲۷ حَقًّا ۵ الْمُتَّقِينَ
۲۷ كَذَلِكَ ۱۱ يَبَيِّنُ ۲۹ لَكُمْ ۴ آيَاتِهِ ۱۱ لَعَلَّكُمْ ۴
تَعْقِلُونَ ۴ دِيَارِهِمْ ۱۳ هُمْ ۲ حَذَرَ ۴ الْمَوْتِ ۴ فَقَالَ ۶
لَهُمْ ۳ ثُمَّ ۵ إِنَّ ۳ فَضْلٌ ۱۰ النَّاسِ ۳ لَكِنَّ ۱۶ قَاتِلُوا
۲۹ سَبِيلِ ۱۷ اَعْلَمُوا ۳۰ أَنْ ۵ سَمِعَ ۲۰ عَلِيمٌ ۵ مَنْ
۳ الَّذِي ۴ لَهُ ۱۶ إِلَيْهِ ۵ تُرْجَعُونَ ۵

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوَسْطَى
وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَلْبَيْنِ ﴿۳۳۸﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجًا لَا
أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا
عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳۹﴾
وَالَّذِينَ يُتَوَقَّفُونَ مِنْكُمْ وَ يَذْرُونَ
أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ
غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَا مِنْكُمْ
فِي مَا فَعَلْنَا فِي أَنْفُسِهِمْ مِنْ مَعْرُوفٍ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۴۰﴾ وَالْمُطَلَّاتِ
مَتَعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ
﴿۳۴۱﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۳۴۲﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ
الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۴۳﴾
وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿۳۴۴﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَمْضَاعًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ
يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۳۴۵﴾

اهمیت نمازها:

(ای مؤمنین) از نمازها (ی پنجگانه و مخصوصاً) نماز ظهر (که در وسط روز و لایبای کارهای روزمره قرار گرفته غفلت نکنید و بخوبی مراعات و) محافظت کنید (و نمازها را در اول وقت و با آداب مخصوص بجای آورید و همانطور که همه عالم هستی با خشوع و خضوع در اطاعت خدا هستند) شما هم برای خدا مطیعانه (به نماز) بایستید. (۲۳۸)

نماز در شرائط سخت:

(شرط مراقبت از نمازها و ادای آن با آداب و اول وقت این است که در حال عادی و در امنیت باشید ولی) اگر از سوی دشمن در خطر هستید (و در شرائط سخت و نا امنی بسر می‌برید و یا بشدت مریض هستید نمازتان را در حال نشسته و یا با اشاره و یا) در حال سواره یا پیاده و در حال حرکت نیز باید نماز را بخوانید (زیرا نمازهای واجب حتی در شرائط بسیار سخت هم نباید ترک شود) پس هرگاه (دوباره به حالت عادی و) امنیت برگشتید خدا را یاد کنید (و نمازتان را با شرائط و آداب مخصوصی که دارد بخوانید و احکام و آداب نماز را عمل کنید) همانگونه که خداوند به شما یاد داده (و خداوند به شما آموخت) چیزهایی را که بلد نبودید. (۲۳۹)

حقوق زنان بعد از وفات شوهر:

کسانی که در آستانه مرگ هستند (باید قبل از مرگ) درباره همسر خود وصیت کنند که همسرش می‌تواند (در صورت تمایل و به دلخواه خود) تا یک سال (در خانه شوهر زندگی کند و می‌تواند از مخارج یک سال زندگی بهره‌مند شود و خانواده شوهر یا ورثه و وصی میت) نباید او را (از منزل) بیرون کنند و اگر خود زن به دلخواه و با میل خودش بخواهد قبل از یک سال از خانه شوهر بیرون برود و زندگی مستقل داشته باشد و حتی بخواهد شوهری انتخاب کرده و به صورت پسندیده‌ای زندگی مجددی را شروع کند اشکالی ندارد (و نباید خانواده شوهر یا خانواده زن از ازدواج مجدد او جلوگیری کنند و بدانند که) خداوند شکست‌ناپذیر است (و توانایی مجازات تخلف کنندگان را دارد) و حکیم است (احکام و دستوراتش از روی حکمت و مصلحت صادر می‌شود). (۲۴۰)

حقوق زنان مطلقه:

وظیفه شوهران پرهیزکار و باتقوا این است که برای زنان مطلقه هدیه مناسب و قابل توجهی بپردازند (تا دلجویی شوند و شکست روحی زن جبران شود و کینه‌ها و کدورتها از بین برود). (۲۴۱)

اندیشه، مقدمه عمل:

خداوند احکام و دستوراتش را بصورت روشن برای شما بیان می‌کند تا اینکه اندیشه کنید (و با عقل و اندیشه به دستورات الهی عمل کنید). (۲۴۲)

برخورد شدید خداوند با کسانی که از جنگ و جهاد فرار می‌کنند:

(ای مؤمنین) آیا از سرگذشت جماعتی که هزاران نفر بودند و بخاطر (فرار از جنگ در راه خدا و) ترس از مرگ از خانه‌هایشان به بیرون (از شهر) رفتند، خبر نداری؟ (شما باید از اینگونه حوادث تاریخی باخبر شوید و عبرت بگیرید) و خداوند (نیز در برابر آن عمل و فکر غلط آنها) گفت: بمیرید! (و آنها به فرمان و اراده الهی مردند اما برای اینکه سرگذشت آنها درس عبرتی باشد برای دیگران، و از سوی خداوند لطف و احسانی شامل حال آنها شود) سپس آنها را زنده کرد. البته خداوند نسبت به مردم، دارای احسان و صاحب کرم و بخشش است ولی اکثر مردم شکرگزار احسان الهی نیستند. (۲۴۳)

اهمیت جهاد در راه خدا:

(ای مؤمنین شما عاقبت فرار از میدان جنگ و جهاد در راه خدا را دانستید پس بدانید که مرگ فقط به دست خداست بنابراین به فرمان الهی) در راه خدا جهاد کنید و بدانید که خداوند (از تبت و هدف شما در جنگ) آگاه است. (۲۴۴)

اهمیت قرض الحسنه:

(ای مؤمنین وقتی که شما قرضی می‌دهید یا انفاقی می‌کنید اگر فقط به خاطر خدا باشد گیرنده آن قرض و انفاق، در واقع خود خداست و شما با خداوند طرف حساب هستید پس) آیا کسی هست که در راه خدا قرض الحسنه‌ای بدهد تا خداوند آن مبلغ قرض را چندین برابر افزایش دهد (و سپس به خودش برگرداند البته سودی که خداوند از کرم خودش می‌دهد) غیر قابل شمارش است (بنابراین شما از انفاق کردن در راه خدا نترسید که مالتان و روزیتان کم نمی‌شود زیرا) افزایش و کاهش روزیها به دست خداست و شما (با امواتان و عملکردتان بالاخره) به سوی خدا برمی‌گردید. (۲۴۵)

لغات جدید: ۳۰ لغت

الْمَلَأَ: سران قوم ، جمعیت زیاد ، گروه . **لِنَبِيِّ:** به پیامبر .
مَلِكًا: پادشاه، فرمانده . **نُقَاتِلُ:** بجنگیم . **عَسَيْتُمْ:**
احتمال دارد شما، شاید شما. **أَلَا تُقَاتِلُوا:** که جنگ
نکنید . **أَلَا نُقَاتِلُ:** که بجنگیم . **أُخْرِجْنَا:** اخراج شدیم .
دِيَارِنَا: وطن ما، سرزمین ما . **أَبْنَانِنَا:** فرزندان
ما . **نَبِيَّهُمْ:** پیامبرشان . **بَعَثَ:** برانگیخت . **طَأْتُونَ:** فرمانده
بنی اسرائیل . **يَكُونُ:** می باشد . **بِالْمُلْكِ:** به پادشاهی . **لَمْ يُؤْتِ:**
داده نشده . **سَعَةً:** فراوانی ، گشایش . **اصْطَفَاهُ:** برگزید او را .
زَادَهُ: افزود بر او ، برتری داد او را . **بَسْطَةً:** گسترش . **الْجِسْمِ:**
جسم . **يُؤْتِي:** می دهد . **مُلْكُهُ:** پادشاهی او ، فرمانروایی او .
أَنْ يَأْتِيَكُمْ: که بیاید به سوی شما . **التَّابُوتُ:** صندوق، جعبه .
سَكِينَةً: آرامش . **بَقِيَّةً:** باقیمانده . **هَارُونَ:** برادر حضرت موسی
تَحْمِلُهُ: حمل می کند آن را . **لَايَةً:** قطعاً نشانه

لغات تکراری

آلَمَ تَرَى ۳۹ إِلَى ۳ مِنْ ۲ بَنَى إِسْرَائِيلَ ۷ بَعْدَ ۵ مُوسَى ۸
إِذْ ۶ قَالُوا ۳ لَهُمْ ۳ أبعثَ ۲۰ لَنَا ۶ فِي ۳ سَبِيلِ ۱۷
قَالَ ۶ هَلْ ۳۲ إِنْ ۴ كُتِبَ ۲۷ عَلَيْكُمْ ۷ الْقِتَالُ ۳۴ مَا
۲ قَدْ ۹ فَلَمَّا ۴ عَلَيْهِمْ ۱ تَوَلَّوْا ۲۱ إِلَّا ۳ قَلِيلًا ۷
مِنْهُمْ ۱۱ عَلِيمٌ ۵ بِالظَّالِمِينَ ۱۵ إِنْ ۳ لَكُمْ ۴ أَنِّي ۳۵
لَهُ ۱۶ الْمُلْكُ ۱۶ عَلَيْنَا ۱۱ نَحْنُ ۳ أَحَقُّ ۳۶ مِنْهُ ۹
الْمَالِ ۲۷ الْعِلْمِ ۶ مَنْ ۳ يَشَاءُ ۱۴ وَاسِعٌ ۱۸ آيَةً ۱۷
فِيهِ ۲ رَبِّكُمْ ۴ مِمَّا ۲ تَرَكَ ۲۷ آلَ ۸ الْمَلَائِكَةِ ۶
ذَلِكَ ۲ كُنْتُمْ ۴ مُؤْمِنِينَ ۱۴

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ اأبعثْ لَنَا مَلِكًا
نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ
إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ
قَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَانِنَا فَلَمَّا كُتِبَ
عَلَيْهِمْ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَ قَالَ
لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ
طَأْتُونَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ
عَلَيْنَا وَ نَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَ لَمْ
يُؤْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
عَلَيْكُمْ وَ زَادَهُ بِسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَ
الْجِسْمِ وَ اللَّهُ يُؤْتِي مَلِكُهُ مَنْ يَشَاءُ
وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَ قَالَ لَهُمْ
نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ
وَ بَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ ءَالُ مُوسَى وَ ءَالُ
هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

سرگذشت قوم بنی اسرائیل بعد از وفات حضرت موسی علیه السلام:

آیا (از سرگذشت قوم بنی اسرائیل) خبر نداری؟ (که قوم بنی اسرائیل توسط حضرت موسی علیه السلام از شر و ظلم آل فرعون نجات یافته بودند ولی بعد از وفات حضرت موسی علیه السلام پادشاه ستمگری به نام جالوت بر آنها تسلط یافت و آنها را مورد ستم و فشارهای فراوان قرار داد و بالاخره آنها از این ظلم و ستم و آوارگی به تنگ آمدند و جمعی از) بزرگان قوم بنی اسرائیل (تصمیم گرفتند) به پیامبر خودشان (که یوشع یا اشموئیل نام داشت و) بعد از وفات حضرت موسی علیه السلام (جانشین وی بود) گفتند: برای (لشکر) ما فرماندهی منصوب کن تا تحت فرماندهی او، در راه خدا بجنگیم (و از این اسارت و آوارگی نجات پیدا کنیم). پیامبرشان (بعد از این درخواست جنگ، از آنها) پرسید: آیا احتمال نمی‌دهید که در صورت فرمان جنگ (و آمدن فرمانده جدید، از فرمان او سرپیچی کرده و) نجنگید؟

(آنها در جواب پیامبر علیه السلام) گفتند: چرا (سرپیچی کنیم و) در راه خدا با دشمن نجنگیم در حالی که (دشمن) ما را از خانه‌ها و از نزد فرزندانمان بیرون رانده (و از شهر خود آواره شده‌ایم) پس هنگامی که فرمان جنگ صادر شد (و جنگ شروع شد) بجز عده کمی از آنها (که ادعا می‌کردند ما آماده جنگ هستیم) همه (از فرمان جنگ) سرپیچی کردند (و دوباره گرفتار ظلم دشمن شدند) و خداوند آگاه است به (حال) ظالمین.

(۲۴۶)

اعتراض سران بنی اسرائیل به انتخاب طالوت:

(بدنبال درخواست سران قوم بنی اسرائیل از پیامبر خود در خصوص انتخاب فرمانده جدید) پیامبرشان به آنها گفت: خداوند «طالوت» را به فرماندهی و پادشاهی شما انتخاب کرده است (طالوت مردی نیرومند، شجاع و دانا بود اما از لحاظ مالی ثروتمند نبود و به همین خاطر سران و اشراف قوم بنی اسرائیل هم برای انتخاب پادشاهی، ثروت را ملاک برتری می‌دانستند و لذا به «پادشاهی طالوت» اعتراض کردند)

اعتراض به پادشاهی طالوت:

(و به پیامبرشان) گفتند: چگونه طالوت می‌تواند پادشاه ما (انتخاب) شود در حالی که ما برای این کار شایسته‌تریم (زیرا کسی شایسته پادشاهی است که ثروتمند باشد) و طالوت از نظر مالی، ثروت زیادی ندارد! (پیامبرشان در جواب آنها) گفت: خداوند طالوت را (بعنوان پادشاه) بر شما انتخاب کرده و او را از لحاظ علمی و جسمی توانایی و برتری بخشیده است و خداوند حکومت و پادشاهی را به هر کسی که بخواهد عطا می‌کند (نه به کسی که دلخواه شماست) و خداوند (احسانش) وسیع است و (به شایستگی افراد) آگاه است.

(۲۴۷)

«صندوق عهد» نشانه پادشاهی طالوت:

پیامبرشان به آنها گفت: در حقیقت نشانه پادشاهی طالوت این است که آن صندوق مقدس (که توسط دشمنان ربوده شده بود دوباره) توسط فرشتگان بدست شما برمی‌گردد البته این صندوق عهد که مایه آرامش شما و یادگار و میراث پیامبران شماست در واقع بعنوان نشانه پادشاهی طالوت برای شماست اگر خداوند را تصدیق می‌کنید.

(۲۴۸)

*** صندوق عهد:**

این صندوق همان صندوقی بود که مادر موسی علیه السلام او را در داخل آن گذاشت و به رود نیل انداخت و سپس این صندوق بدست قوم بنی اسرائیل افتاد. آنها این صندوق را مقدس می‌شمردند و به آن تبرک می‌جستند. از این رو در جنگها آن صندوق مقدس را با خود می‌بردند و از اثرات معنوی آن، قدرت روحی و آرامش می‌یافتند که بعدها این صندوق از دست آنان ربوده شد. حضرت موسی علیه السلام در اواخر عمرش الواح مقدس، زره، عصا و لباس خود را در آن گذاشت و به جانشین خود سپرد. این صندوق از یادگارهای مهم پیامبران بنی اسرائیل بود و در زمان پادشاهی طالوت بصورت معجزه‌آسا توسط فرشتگان برگردانده شد.

لغات جدید: ۲۷ لغت

فَصَلِّ: جدا و خارج شد. **بِالْجُنُودِ**: با لشکریان. **مُبْتَلِيَكُمْ**: امتحان کننده شما (شما را امتحان می کند). **بِنَهْرٍ**: به نهر آب. **شَرِبَ**: نوشید. **فَلَيْسَ**: پس نیست. **لَمْ يَطْعَمَهُ**: نخورد آن را. **اعْتَرَفَ**: برگرفت، با دست برداشت. **عُرْفَةً**: کف دست، یک مشت آب، منزل رفیع. **فَشَرِبُوا**: پس نوشیدند. **جَاوَزَهُ**: عبور کرد از آن. **طَاقَةً**: قدرت، توانایی. **بِجَالُوتَ**: در مقابل لشکر جالوت. **جُنُودِهِ**: لشکریانش. **فِيئَةً**: گروه. **قَلِيلَةً**: کم. **غَلَبَتْ**: غلبه کرد، پیروز شد. **بَرَزُوا**: ظاهر شدند، روبرو شدند، بیرون شدند، آشکار شدند. **لِجَالُوتَ**: در مقابل جالوت. **أَفْرَغَ**: فرو بریز. **صَبْرًا**: شکیبایی. **تَبَّتْ**: استوار ساز. **أَقْدَامَنَا**: قدم های ما. **انصُرْنَا**: یاری کن ما را. **الْقَوْمِ**: قوم. **فَهَزَمُوهُمْ**: پس شکست دادند آنان را. **قَتَلَ**: کشت. **داوُدَ**: حضرت داود. **جَالُوتَ**: جالوت. **آتَاهُ**: عطا کرد به او. **عَلَّمَهُ**: یاد داد به او. **لولا**: اگر نه، اگر نبود. **دَفَعُ**: دفع کردن. **لَفَسَدَتِ**: قطعاً فاسد شد. **نَتَلُوها**: تلاوت می کنیم آن را **عَلَيْكَ**: بر تو. **الْمُرْسَلِينَ**: پیامبران

لغات تکراری

فَلَمَّا ۴ طَالُوتُ ۴۰ قَالَ ۶ إِنَّ ۳ فَمَنْ ۷ مِنْهُ ۹ مَنِّي ۷
مَنْ ۳ فَاتَهُ ۱۵ إِلَا ۳ بِيَدِهِ ۳۸ قَلِيلًا ۷ مِنْهُمْ ۱۱
هُوَ ۵ الَّذِينَ ۱ آمَنُوا ۳ مَعَهُ ۳۳ قَالُوا ۳ لَا ۱ لَنَا ۶
الْيَوْمَ ۱ يَظُنُّونَ ۷ أَنَّهُمْ ۷ مُلَاقُوا ۷ كَمْ ۳۳ مِنْ ۲
كَثِيرَةً ۳۹ بِإِذْنِ ۱۵ مَعَ ۷ الصَّابِرِينَ ۲۳ لَمَّا ۱۴ رَبَّنَا
۲۰ عَلَيْنَا ۱۱ عَلَى ۲ الْكَافِرِينَ ۶ الْمَلِكِ ۱۶ الْحِكْمَةَ
۲۰ مِمَّا ۲ يَشَاءُ ۱۴ النَّاسِ ۳ بَعْضَهُمْ ۱۱ بَعْضِ ۱۳
الْأَرْضِ ۳ لَكِنْ ۱۶ ذُو ۱۶ فَضْلِ ۱۰ الْعَالَمِينَ ۱ تِلْكَ
۱۷ آيَاتُ ۱۵ بِالْحَقِّ ۱۱ إِنَّكَ ۶ لَمِنَ ۲۰

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهْرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَم مِّنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتَلُوها عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

طالوت و امتحان سپاهیان برای جنگ با جالوت:

(سراجم، بنی اسرائیل بعد از بدست آمدن صندوق عهد، رهبری و فرماندهی طالوت را قبول کردند و به فرمان طالوت آماده جنگ شدند) و آنگاه طالوت به همراه لشکریانش از شهر جدا و خارج شدند (و بسوی جنگ با جالوت حرکت کردند. طالوت در وسط راه به سپاهیانش) گفت: (ما در طول مسیر به رودخانه ای می رسیم که) خداوند شما را به آب آن رودخانه امتحان می کند پس هرکس از آن بنوشد از یاران من نیست و هرکس از آن ننوشد از (یاران خاص) من خواهد بود و کسی که فقط یک کف دست از آن بردارد (و تشنگی اش را برطرف کند اشکالی ندارد) از یاران من است. (لشکریان طالوت هرچند اطاعت او را پذیرفته بودند ولی در این امتحان به توصیه های فرمانده شان عمل نکردند و عده زیادی) از آب نهر نوشیدند فقط تعداد اندکی از آن آب ننوشیدند.

یاران خاص طالوت:

پس آنگاه (بعد از امتحان)، که طالوت و مؤمنینی که همراه او بودند از رودخانه عبور کردند (آنهایی که از آن امتحان مردود شده بودند) گفتند: ما امروز قدرت جنگیدن با لشکر جالوت را نداریم (و آنهایی که در این امتحان قبول شده و از یاران خاص طالوت و از) کسانی بودند که به ملاقات پروردگارشان در قیامت یقین داشتند، گفتند: چه بسیار اتفاق افتاده که «گروه اندکی بخواست خدا بر جمعیت زیادی غلبه کردند» (پس بهتر است با توکل بر خداوند از جنگ عقب نشینی نکنیم و در اطاعت فرمانده خود باشیم که) خداوند با استقامت کنندگان است.

(۲۴۹)

شروع جنگ میان دو لشکر طالوت و جالوت:

(سپاهیان تحت فرمان طالوت که با اعتقاد کامل در امتحانات الهی قبول شده بودند) هنگامی که (جنگ شروع شد و) در برابر جالوت و لشکرش قرار گرفتند از خداوند اینگونه درخواست کردند: خدایا بر ما صبر و استقامت عطا کن و قدمهای ما را (در این جنگ و در برابر دشمن) محکم و استوار ساز (تا فرار یا عقب نشینی نکنیم و در این جنگ نابرابر) ما را بر دشمن پیروز بفرما.

(۲۵۰)

شکست لشکر جالوت و کشته شدن جالوت بدست داوود:

(پس خداوند دعا و درخواست یاران خاص طالوت را قبول کرد) و بخواست خداوند لشکر جالوت را شکست دادند (و در این جنگ) حضرت داوود علیه السلام جالوت را کشت و خداوند به او مقام پادشاهی و حکمت (و روش حکومت کردن) عطا کرد و از آنچه می خواست به او یاد داد. (آری به راستی) اگر خداوند شر دشمنان را به وسیله مؤمنین کامل دفع نکند، زمین را فساد فرا می گیرد ولی خداوند نسبت به اهل جهان لطف و احسان دارد.

(۲۵۱)

(پس ای مؤمنین به هوش باشید و از این همه داستانهایی که در مورد مرگ هزاران نفر از فراریان جنگی و دوباره زنده شدنشان به دعای پیامبرشان و داستان به پادشاهی رسیدن طالوت که یک کشاورز بود و ماجرای پیروزی عده خاصی از لشکر طالوت بر لشکر عظیم جالوت عبرت بگیرید زیرا) اینها از نشانه های قدرت خداوند است و این داستانهایی که نقل می کنیم حقیقت دارد (زیرا این داستانها را از طریق وحی) بر تو می خوانیم و (ای پیامبر اسلام) مسلماً تو از پیامبران الهی هستی.

(۲۵۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلِيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾ وَالْخَمْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾ وَلَوْ لَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

لغات جدید: ۲۴ لغت

أَنْزَلْنَاهَا: نازل کردیم آن را. فَرَضْنَاهَا: تعیین کردیم آن را، واجب کردیم آن را. الزَّانِيَةُ: زن زناکار. الزَّانِي: مرد زناکار. فَاجْلِدُوا: پس تازیانه بزنیید. جَلْدَةٌ: تازیانه. لَا تَأْخُذْكُم: نگیرد شما را. رَأْفَةٌ: دلسوزی، مهربانی. لِيَشْهَدَ: باید شاهد باشد. عَذَابُهُمَا: مجازات آن دو. لَا يَنْكِحُ: ازدواج نمی کند. لِيَنْكِحَهَا: ازدواج نمی کند با او. بِرَمُونٍ: نسبت می دهند (نسبت ناروا می دهند، متهم می کنند). لَمْ يَأْتُوا بِ: نیاوردند. بِأَرْبَعَةٍ (ب + اربعة): چهار. فَاجْلِدُوهُمْ: پس تازیانه بزنیید به آنها. ثَمَانِينَ: هشتاد. لَا تَقْبَلُوا: قبول نکنید. فَشَهَادَةً: پس گواهی دادن. أَرْبَعُ: چهار. شَهَادَاتٍ: گواهی ها، قسم ها. الْخَمْسَةَ: پنجمین. يَدْرَأُ: دفع می کند. أَنْ تَشْهَدَ: اینکه شهادت دهد

لغات تکراری

بِسْمِ ۱ الرحمن ۱ الرحيم ۱ سُورَةٌ ۱۹۷ أَنْزَلْنَا ۸ فِيهَا ۵ آيَاتٍ ۱۵ بَيِّنَاتٍ ۱۳ لَعَلَّكُمْ ۴ تَذَكَّرُونَ ۱۴۹ كُلَّ ۴ وَاحِدٍ ۹ مِنْهُمَا ۱۶ مِئَةً ۴۳ بِهِمَا ۲۴ فِي ۳ دِينِ ۱ إِنْ ۴ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ ۸۷ بِاللَّهِ ۳ الْيَوْمِ ۱ الْآخِرِ ۳ طَائِفَةٌ ۵۸ مِنْ ۲ الْمُؤْمِنِينَ ۱۴ أَوْ ۳ أَوْ ۴ مُشْرِكَةً ۳۵ مُشْرِكٌ ۳۵ حُرْمٌ ۵۶ ذَلِكَ ۲ عَلَى ۲ الَّذِينَ ۱ الْمُحْصَنَاتِ ۸۲ ثُمَّ ۵ شُهَدَاءَ ۲۰ لَهُمْ ۳ شَهَادَةً ۲۱ أَبَدًا ۱۵ أُولَئِكَ ۲ هُمُ ۲ الْفَاسِقُونَ ۱۵ تَابُوا ۲۴ بَعْدَ ۵ أَصْلَحُوا ۲۴ فَانَّ ۹ غَفُورٌ ۲۶ أَزْوَاجَهُمْ ۲۵۲ لَمْ يَكُنْ ۳۰ أَنْفُسُهُمْ ۳ أَحَدَهُمْ ۱۵ إِنَّهُ ۶ لَمِنَ ۲۰ الصَّادِقِينَ ۴ أَنْ ۵ لَعْنَتَ ۵۷ عَلَيْهِ ۶ كَانَ ۶ الْكَاذِبِينَ ۵۷ عَنْهَا ۶ الْعَذَابَ ۳ غَضَبَ ۱۴ عَلَيْهَا ۲۲ الصَّادِقِينَ ۴ لَوْ لَا ۴۱ فَضَّلَ ۱۰ عَلَيْكُمْ ۷ رَحْمَتَهُ ۱۰ تَوَّابٌ ۶ حَكِيمٌ ۶

بنام خداوند بخشنده مهربان

قرآن کتاب احکام الهی و یادآوری حقایق و نشانه‌های خداوند:

(خداوند می‌فرماید) این سوره‌ای است که ما آن را فرو فرستادیم و (اطاعت از دستورات و احکام آن را) واجب نمودیم و در آن آیات بینات (مانند حقایقی از توحید و معاد و نبوت و غیره) نازل کردیم شاید شما متذکر شوید (زیرا فطرت شما با آن موافق و همراه است).

(۱)

حکم کلی زن و مرد بدکار:

به هر یک از زن و مرد زناکار صد تازیانه بزنید و هرگز نباید در اجرای این حدّ الهی گرفتار رأفت (و محبت کاذب و دروغین) شوید، اگر به خدا و روز جزا ایمان دارید، و باید گروهی از مؤمنان حضور داشته باشند و مجازات آن دو را مشاهده کنند.

(۲)

برهیز مؤمنان از زندگی با زناکاران

مرد زناکار جز با زن زناکار یا مشرک ازدواج نمی‌کند و زن زناکار را جز مرد زناکار یا مشرک به ازدواج خود در نمی‌آورد و این کار بر مؤمنان حرام شده است.

(۳)

مجازات متهّم کردن زنان پاکدامن:

(با توجه به مجازات شدید زن و مرد زناکار، برای اینکه انسانهای مغرض و بی‌تقوا نتوانند، افراد پاک و مؤمن را مورد اتهام قرار دهند می‌فرماید) و کسانی که زنان پاکدامن را متهّم می‌کنند سپس چهار شاهد (عادل بر ادعای خود) نمی‌آورند، آنها را هشتاد تازیانه بزنید و شهادتشان را (تا آخر عمر) هرگز نپذیرید و آنها فاسقانند.

(۴)

راه بخشش گناه، توبه به سوی خدا و اصلاح آثار بد گناه:

(در آیه قبل آمد که اگر کسی به زن پاکدامنی تهمت زنا زد و نتوانست چهار شاهد عادل بیاورد به او هشتاد تازیانه می‌زنند و شهادتش را هرگز قبول نمی‌کنند و او جزء فاسقان است) مگر کسانی که بعد از آن (تهمت زدن) توبه کنند و جبران نمایند (یعنی هر جا آبرو ریزی کردند بروند و اصلاح کنند) پس (در این صورت) همانا خداوند آمرزنده (گناهان آنها) و مهربان است

(۵)

حکم قذف و روش پیاده شدن آن:

و کسانی که همسران خود را متهّم (به زنا و عمل منافی عفت) می‌کنند، و گواهی جز خودشان ندارند هر یک از آنها باید چهار مرتبه به نام خدا قسم بخورند که از راستگویان است.

(۶)

(۷)

و (در) پنجمین بار (بگوید: لعنت خدا بر او باد، اگر از دروغگویان باشد).

قسم خوردن زن باعث رفع اتهام می‌گردد:

(اگر زن سخنان شوهرش را تصدیق کند یا حاضر به نفی اتهام از خود نشود مجازات حدّ زنا بر او ثابت است اما) آن زن نیز می‌تواند کیفر (زنا) را از خود دور کند، به این ترتیب که چهار بار خدا را به شهادت طلبد که آن مرد (یعنی شوهرش در این نسبتی که به او می‌دهد) از دروغگویان است.

(۸)

و در مرتبه پنجم بگوید: غضب خدا بر او باد اگر آن مرد (یعنی شوهرش) از راستگویان باشد! (زن با انجام این برنامه در برابر اتهام شوهرش از خود رفع اتهام می‌کند، اجرای این برنامه نتایجی دارد. از جمله ۱- بدون نیاز به صیغه طلاق این زن و شوهر فوراً از هم جدا می‌شوند ۲- برای همیشه این زن و مرد بر هم حرام می‌گردند.

۳- حدّ قذف (مجازات آیه ۴ همین سوره) از مرد و حدّ زنا از زن برداشته می‌شود ۴- فرزندی که از این ماجرا به وجود آید از مرد منتفی است، اما نسبتش با زن محفوظ است).

(۹)

مهربانی و لطف خداوند بر بندگان خود:

و اگر فضل و رحمت خدا شامل حال شما نبود (بسیاری از شما گرفتار مجازات سخت الهی می‌شدید) و اینکه او توبه‌پذیر و حکیم است.

(۱۰)

لغات جدید: ۱۷ لغت

بِالْفُكِّ: دروغ بزرگ را. **لَا تَحْسَبُوهُ**: نپندارید آن را، گمان نکنید که آن. **اِكْتَسَبَ**: کسب کرد، مرتکب شد. **كِبْرَهُ**: بزرگ آن را، بخش عمده آن را. **سَمِعْتُمُوهُ**: شنیدید آن را. **اِفْكٌ**: دروغ بزرگ. **لَوْلَا جَاؤُوا بِ**: چرا نیاموردند. **فَادُوا**: پس هنگامی که. **بِالشُّهَدَاءِ**: شاهدان را. **تَلْقَوْنَهُ**: دریافت می کنید آن را. **بِالْاِسْتِثْنَاءِ**: با زیانهایتان. **بِاَفْوَاهِكُمْ**: با دهانهایتان (تقولون بافواهکم: دهان به دهان می گویند). **تَحْسَبُونَهُ**: می پندارید آن را، گمان می کنید که آن. **اَنْ تَتَكَلَّمُ**: که سخن بگویم. **اَنْ تَعُوذُوا**: که بر گردید، که تکرار کنید. **لِمِثْلِهِ**: به مثل آن، نظیر آن را. **اَنْ تَشِيْعَ**: که شایع شود، که پخش گردد، که آشکار شود

لغات تکراری

اِنَّ ۳ الدِّينَ ۱ جَاؤُوا ۷۴ عَصَبَةٌ ۲۳۶ مِنْكُمْ ۱۰ شَرًّا ۳۴ لَكُمْ ۴ بَلْ ۱۳ هُوَ ۵ خَيْرٌ ۸ لِكُلِّ ۲۳ اَمْرٍ ۳۰۱ مِنْهُمْ ۱۱ مَا ۲ مِنْ ۲ الْاِثْمِ ۲۶ الَّذِي ۴ تَوَلَّى ۳۲ لَهُ ۱۶ عَذَابٌ ۳ عَظِيمٌ ۳ لَوْلَا ۴۱ اِذْ ۶ ظَنَّ ۲۱۱ الْمُؤْمِنُونَ ۴۹ الْمُؤْمِنَاتُ ۸۲ بِانْفُسِهِمْ ۱۴۳ قَالُوا ۳ هَذَا ۵ مُبِينٌ ۲۵ عَلَيْهِ ۶ بِارْبَعَةٍ ۳۵۰ شُهَدَاءَ ۲۰ لَمْ يَأْتُوا ۳۵۰ فَأَوْلَتْكَ ۱۲ عِنْدَ ۸ هُمْ ۲ الْكَاذِبُونَ ۲۷۹ فَضُلٌ ۱۰ عَلَيْكُمْ ۷ رَحْمَتُهُ ۱۰ فِي ۳ الدُّنْيَا ۱۳ الْآخِرَةِ ۱۵ لَمَسَّكُمْ ۱۸۵ أَفَضْتُمْ ۳۱ فِيهِ ۲ تَقُولُونَ ۱۲ لَيْسَ ۲۷ بِهِ ۴ عِلْمٌ ۶ هَيَّا ۳۰۵ قُلْتُمْ ۸ مَا يَكُونُ ۱۲۷ لَنَا ۶ بِهَذَا ۵ سُبْحَانَكَ ۶ بُهْتَانٌ ۸۱ يَعِظُكُمْ ۳۷ أَبَدًا ۱۵ اِنْ ۴ كُنْتُمْ ۴ مُؤْمِنِينَ ۱۴ يُبَيِّنُ ۲۹ الْآيَاتِ ۱۵ عَلِيمٌ ۵ حَكِيمٌ ۶ يُجِبُونَ ۷۵ الْفَاحِشَةَ ۶۷ آمَنُوا ۳ لَهُمْ ۳ اَلِيمٌ ۳ يَعْلَمُ ۱۲ اَنْتُمْ ۴ لَا تَعْلَمُونَ ۶ اَنْ ۵ رُوُوفٌ ۳۲ رَحِيمٌ ۱

اِنَّ الَّذِيْنَ جَاءُوا بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ اَمْرٍ مِنْهُمْ مَا اَكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۱﴾ لَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِانْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا اِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿۱۲﴾ لَوْلَا جَاءَهُ وَعَلَيْهِ بِارْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَادْلَمَ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ فَاُولَتْكَ عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۱۳﴾ لَوْلَا فَضَّلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا افَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۴﴾ اِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالْاِسْتِثْنَاءِ وَتَقُولُونَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾ لَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿۱۶﴾ يَعِظُكُمْ اللّٰهُ اَنْ تَعُوذُوا لِمِثْلِهِ ابَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۷﴾ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰيَاتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۸﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِيْنَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۹﴾ لَوْلَا فَضَّلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ وَاَنَّ اللّٰهَ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۰﴾

نتیجه تهمت به بی گناهان، عذاب عظیم است:

کسانی که آن تهمت عظیم را (درباره یکی از زنان پیامبر ﷺ) مطرح کردند گروهی از شما بودند، (سپس به مؤمنانی که از بروز چنین اتهامی ناراحت شده بودند، دلداری می‌دهد که) گمان نکنید این ماجرا برای شما شر است، بلکه برای شما خیر بود، (چرا که پرده از تَبَات پلید دشمنان شکست خورده و منافقین برداشت اینهایی که دست به چنین گناهی زدند) هر کدام سهم خود را از مجازات آن خواهند داشت و کسی که بخش عظیم آن را بر عهده گرفت، عذاب بزرگ (و دردناکی) برای اوست.

(۱۱)

درستی هیچ خبری را بدون تحقیق قبول نکنید:

(خداوند متعال مؤمنان فریب خورده را مورد خطاب و سرزنش قرار داده و می‌فرماید) چرا هنگامی که این (تهمت) را شنیدید مردان و زنان با ایمان نسبت به خود (و کسی که همچون خود آنها بود) گمان خیر نبردند؟ چرا نگفتید این یک دروغ بزرگ و آشکار است؟ (از دشمنان پیامبر و منافقین انتظاری غیر از این نیست، اما شما مؤمنان چرا فریب خوردید؟). (۱۲)

(تا کنون سرزنشها جنبه اخلاقی و معنوی داشت اما در این آیه جنبه قضائی دارد و می‌فرماید) چرا آنها را موظف به آوردن چهار شاهد نمودید، اکنون که چنین گواهایی را نیاوردند، آنها نزد خدا دروغگویانند.

(۱۳)

اگر فضل و رحمت خدا در دنیا و آخرت شامل حال شما نبود، به خاطر این کاری که در آن وارد شدید عذاب عظیمی دامانتان را می‌گرفت.

(۱۴)

وظیفه مؤمنان در برخورد با شایعه:

(این آیه در حقیقت توضیح بیشتر بحث گذشته است که چگونه آنها در این گناه بزرگ بر اثر سهل انگاری غوطه‌ور شدند. لذا خداوند می‌فرماید:) به خاطر بیاورید هنگامی را که به استقبال این دروغ بزرگ می‌رفتید (و این شایعه را) از زبان یکدیگر می‌گرفتید و با دهان خود سخنی می‌گفتید، که به آن علم و یقین نداشتید و گمان می‌کردید این مسئله کوچکی است، درحالی که در نزد خداوند بزرگ است.

(۱۵)

پرهیز از گسترش زشتیها:

چرا هنگامی که این دروغ بزرگ را شنیدید، نگفتید ما مجاز نیستیم از این سخن بگوئیم (چرا که تهمتی است بدون دلیل) منزهی تو ای پروردگارا این بهتان بزرگی است.

(۱۶)

خداوند شما را اندرز می‌دهد که هرگز چنین کاری را تکرار نکنید، اگر ایمان (به خدا و روز جزا) دارید.

(۱۷)

خداوند آیات خود را برای شما تبیین می‌کند و خداوند بسیار دانا و حکیم است (همه این سفارشها از روی حکمت او و به خیر و صلاح شماست).

(۱۸)

مجازات گسترش دادن بدیها و گناهان:

کسانی که دوست دارند زشتیها (و گناهان) در میان مردم با ایمان شیوع یابد، عذاب دردناکی برای آنها در دنیا و آخرت است و خداوند می‌داند (همه چیز حتی تَبَات شما را) ولی شما نمی‌دانید.

(۱۹)

و اگر فضل و رحمت الهی شامل حال شما نبود و اینکه خداوند مهربان و رحیم است (مجازات سختی دامانتان را فرا می‌گرفت).

(۲۰)

﴿۲۱﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ
 الشَّيْطٰنِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَمُرُّ
 بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَ
 رَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَزِيْجُ
 مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۱﴾ وَلَا يَأْتِلُ اَوْلَآءُ
 الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُوْا اَوْلِيَ الْقَرْبٰى
 وَالْمَسْكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ
 لِيَعْفُوْا وَلِيَصْفَحُوْا اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ
 وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۲﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ
 الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ لِعُنُوْا فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۲۳﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ
 عَلَيْهِمُ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ
 ﴿۲۴﴾ يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللّٰهُ دِيْنََهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُوْنَ
 اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ﴿۲۵﴾ الْخَبِيْثٰتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ
 وَالْخَبِيْثُوْنَ لِلْخَبِيْثٰتِ وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ
 وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبٰتِ اُولٰٓئِكَ مُبَرَّءُوْنَ
 مِمَّا يَقُوْلُوْنَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿۲۶﴾
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بِيُوْتًا غَيْرَ
 بِيُوْتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَاْذِنُوْا وَتُسَلِّمُوْا عَلٰى
 اٰهْلِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۷﴾

لغات جدید: ۲۲ لغت

ما زکی: پاک نشد (پاک نمی‌شد). **لَا يَأْتِلُ:** کوتاهی نکند،
 نباید قسم بخورد. **أَوْلُوا الْفَضْلُ:** صاحبان فضل، صاحبان
 سرمایه (سرمایه داران). **أَنْ يُؤْتُوا:** که بدهند. **أَوْلَى الْقَرْبَى:**
 نزدیکان، خویشاوندان. **لِيَعْفُوا:** باید عفو کنند. **لِيَصْفَحُوا:** باید
 صرف نظر کنند، باید نادیده بگیرند. **أَلَا تُحِبُّونَ:** آیا دوست
 ندارید. **أَنْ يَغْفِرَ:** که ببخشد. **الْغَافِلَاتُ:** بی خبرها. **تَشْهَدُ:**
 گواهی می‌دهد. **يُوفِّيهِمْ:** بی‌کم و کاست می‌دهد. **الْخَبِيْثَاتُ:**
 زنان ناپاک. **لِلْخَبِيْثِيْنَ:** برای مردان ناپاک. **الْخَبِيْثُوْنَ:** مردان
 ناپاک. **لِلطَّيِّبَاتِ:** برای زنان ناپاک. **لِلطَّيِّبِيْنَ:** برای مردان
 پاک. **الطَّيِّبُوْنَ:** مردان پاک. **لِلطَّيِّبَاتِ:** برای زنان پاک.
مُبَرَّءُوْنَ: برکناران. **تَسْتَاْذِنُوْا:** با انس و محبت اجازه
 می‌گیرید، آشنایی می‌دهید. **تُسَلِّمُوْا:** سلام می‌کنید

لغات تکراری

يٰۤاَيُّهَا ۴ الَّذِيْنَ ۱ اٰمَنُوْا ۳ لَا تَتَّبِعُوْا ۲۵ خُطُوٰتِ ۲۵
 الشَّيْطٰنِ ۶ مَنْ ۳ يَتَّبِعْ ۹۷ فَاِنَّهٗ ۱۵ يَمُرُّ ۲۷۵
 بِالْفَحْشَآءِ ۴۵ الْمُنْكَرِ ۶۳ لَوْلَا ۴۱ فَضْلُ ۱۰ عَلَيْكُمْ ۷
 رَحْمَتُهٗ ۱۰ مِنْكُمْ ۱۰ مِنْ ۲ اَحَدٍ ۱۶ اَبَدًا ۱۵ لٰكِنَّ ۱۶
 يَزِيْجُ ۸۶ يَشَآءُ ۱۴ سَمِيْعٌ ۲۰ عَلِيْمٌ ۵ السَّعَةِ ۴۰
 الْمَسْكِيْنَ ۱۲ الْمُهٰجِرِيْنَ ۲۰۳ فِي ۳ سَبِيْلِ ۱۷ لَكُمْ ۴
 غَفُوْرٌ ۲۶ رَحِيْمٌ ۱ اِنَّ ۳ يَرْمُوْنَ ۳۵۰ الْمُحْصَنٰتِ ۸۲
 الْمُؤْمِنٰتِ ۸۲ لِعُنُوْا ۱۱۸ الدُّنْيَا ۱۳ الْآخِرَةِ ۱۵ لَهُمْ ۳
 عَذَابٌ ۳ عَظِيْمٌ ۳ يَوْمَ ۱ عَلَيْهِمْ ۱ اَلْسِنَتُهُمْ ۶۰ اَيْدِيهِمْ
 ۱۲ اَرْجُلُهُمْ ۱۱۳ بِمَا ۲ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۲۰ يَوْمَئِذٍ ۷۲
 دِيْنََهُمْ ۵۳ الْحَقَّ ۵ يَعْلَمُوْنَ ۱۱ اَنَّ ۵ هُوَ ۵ الْمُبِيْنُ ۲۵
 الطَّيِّبٰتِ ۸ اُولٰٓئِكَ ۲ مِمَّا ۲ يَقُوْلُوْنَ ۱۲ مَّغْفِرَةٌ ۳۵
 رِزْقٌ ۴ كَرِيْمٌ ۸۳ لَاتَدْخُلُوْا ۲۴۳ بِيُوْتًا ۲۹ غَيْرًا
 بِيُوْتِكُمْ ۵۶ حَتّٰى ۸ عَلٰى ۲ اٰهْلِهَا ۸۴ ذٰلِكُمْ ۸ خَيْرٌ ۸
 لَعَلَّكُمْ ۴ تَذَكَّرُوْنَ ۱۴۹

تبعیت از شیطان علت رواج زشتیها و اعمال ناپسند:

(این آیات به مؤمنان توجه و تذکر می‌دهد که آثار و عوامل شیطانی را از همان ابتدای کار، دقیقاً شناسائی و از خود دور کنند تا موجب انحراف و گمراهی آنان نگردد، بنا بر این می‌فرماید: ای کسانی که ایمان آورده‌اید از گامهای شیطان پیروی نکنید، هر کس قدم جای قدمهای شیطان بگذارد (گمراهش سازد) چرا که او امر به فحشا و منکر می‌کند، و اگر فضل و رحمت الهی به سراغ شما نمی‌آمد احدی از شما هرگز پاک نمی‌شد، ولی خداوند هر که را بخواهد (و او با ایمان و اخلاص و اعمال صالح خود را شایسته کرده باشد) پاک می‌گرداند و خداوند شنوا و دانا است.

﴿۲۱﴾

لزوم کمک کردن ثروتمندان به فقیران و مستمندان:

آنهایی که صاحبان سرمایه و ثروت هستند، نباید سوگند یاد کنند، که از انفاق نسبت به نزدیکان و مستمندان و مهاجران در راه خدا دریغ نمایند، آنها باید عفو و بخشش نمایند، آیا دوست نمی‌دارید، خداوند شما را ببخشد؟ و خداوند بخشنده و مهربان است.

﴿۲۲﴾

نتیجه غمبار برای تهمت زنده:

(خداوند متعال مجدداً به مسئله قذف و متهم ساختن زنان پاکدامن توسط شایعه‌سازان پنهان می‌پردازد که آنها خیال نکنند برای همیشه می‌توانند از مجازات الهی بگریزند، پس می‌فرماید) کسانی که زنان پاکدامن و بی‌خبر (از آلودگی) و مؤمن را متهم می‌سازند، در دنیا و آخرت از رحمت الهی به دورند و عذاب بزرگی در انتظارشان است.

﴿۲۳﴾

شهادت اعضاء بدن مجرمان

(در درس قبل کسانی که نسبت به زنان مؤمن و پاکدامن تهمت ناروا می‌زنند در دنیا و آخرت مورد لعنت قرار می‌گیرد و عذاب بزرگی در انتظار آنان می‌باشد در این آیه وضع و حال این تهمت‌زنندگان در دادگاه عدل الهی بیان می‌گردد و می‌فرماید: آنها عذاب عظیمی دارند) در آن روز که زبانهای آنها و دستها و پاهایشان بر ضد آنها گواهی می‌دهند.

در آن روز خداوند جزای واقعی آنها را بی‌کم و کاست می‌دهد و می‌دانند که خداوند حق و حقیقت آشکار است.

﴿۲۴﴾

﴿۲۵﴾

پاکان یار و همراه همدیگرند و ناپاکان نیز لایق یکدیگرند:

زنان خبیث و ناپاک از آن مردان خبیث و ناپاکند همانگونه که مردان ناپاک تعلق به زنان ناپاک دارند، (در مقابل آنها) زنان طیب و پاک، به مردان طیب و پاک تعلق دارند، و مردان پاک و طیب از آن زنان پاک و طیبند، آنها (مردان و زنان پاکدامن) از نسبتهای نادرستی که به آنان داده می‌شود مبرا هستند (و به همین جهت) آموزش و مغفرت الهی و همچنین روزی پرارزش در انتظار آنهاست.

﴿۲۶﴾

قبل از ورود به خانه سلام کنید:

(این آیه و آیات بعد، قسمتی از آداب معاشرت و دستورهای اجتماعی اسلام را که رابطه مستقیم با حفظ عفت عمومی دارد بیان کرده و می‌فرماید) ای کسانی که ایمان آورده‌اید در خانه‌هایی که غیر از خانه شماست داخل نشوید، تا اینکه با لطف و محبت و ادب اجازه بگیرید و براهل آن خانه سلام کنید، این برای شما بهتر است، شاید متذکر شوید.

﴿۲۷﴾

لغات جدید: ۳۴ لغت

فَلَا تَدْخُلُوهَا: پس داخل آن نشوید. **يُؤَذِّنُ:** اجازه داده شود.
فَارْجِعُوا: پس بازگردید. **مَسْكُونَةٌ:** منازل مسکونی (غیر مسکونۃ: منازل غیر مسکونی، اماکن عمومی). **يَغْضُوا:** کوتاه کنند، فروبندند. **يَحْفَظُوا:** حفظ کنند. **فُرُوجَهُمْ:** دامن‌های عفتشان. **يَصْنَعُونَ:** انجام می‌دهند. **لِلْمُؤْمِنَاتِ:** برای زنان مؤمن. **يَغْضُضْنَ:** فرو بندند، کوتاه کنند. **أَبْصَارِهِنَّ:** چشم‌هایشان. **يَحْفَظْنَ:** حفظ کنند. **فُرُوجَهُنَّ:** دامن‌های عفتشان. **لَا يُبْدِينَ:** ظاهر نسازند. **زِينَتَهُنَّ:** زینت‌هایشان. **لِيَضْرِبْنَ:** باید بیندازند. **بِخُمْرِهِنَّ:** مقنعه‌هایشان را، روسری‌هایشان را. **جُيُوبِهِنَّ:** سینه‌هایشان، گریبان‌هایشان. **لِبُعُولَتِهِنَّ:** برای شوهرانشان. **أَبَائِهِنَّ:** پدرانشان. **آبَاء:** پدران. **أَبْنَائِهِنَّ:** پسرانشان. **أَخْوَانِهِنَّ:** برادرانشان. **أَخَوَاتِهِنَّ:** خواهرانشان. **نِسَائِهِنَّ:** زنانشان (زنان هم دینشان). **أَيْمَانِهِنَّ:** دستهای آنها. **التَّابِعِينَ:** پیروان. **أُولَى الْأَرْبَةِ:** دارای احتیاج و رغبت، نیازمند (غیر اولی الاربه: کسانی که قدرت زناشویی ندارند و فاقد میل جنسی‌اند). **لَمْ يَطْهَرُوا:** آگاهی نیافته‌اند. **عَوْرَاتِ:** شرمگاه‌ها، عورت‌ها (اوقات برهنگی، اوقات خلوت که انسان در وضعیت خاصی است و از این که مورد توجه و مشاهده دیگران قرار گیرد، شرم دارد). **لَا يَضْرِبْنَ:** نزنند. **بِأَرْجُلِهِنَّ:** پاهایشان را. **لِيُعْلَمَ:** تا معلوم شود. **يُخْفِينَ:** پنهان می‌کنند.

لغات تکراری

فَانِ ۴ لَمْ تَجِدُوا ۴۹ فِيهَا ۵ اَحَدًا ۱۶ حَتَّى ۸ لَكُمْ ۴
 اِنْ ۴ قِيلَ ۳ اَرْجِعُوا ۲۴۵ هُوَ ۵ اَزْكَى ۳۷ بِمَا ۲
 تَعْمَلُونَ ۱۱ عَلِيمٌ ۵ لَيْسَ ۲۷ عَلَيْكُمْ ۷ جُنَاحٌ ۲۴
 اَنْ تَدْخُلُوا ۳۳ بِيُوتًا ۲۹ غَيْرَ ۱ مَتَاعٌ ۶ يَغْلَمٌ ۱۲ مَا ۲
 تُبْدُونَ ۶ تَكْتُمُونَ ۵۹ قُلْ ۱۲ لِلْمُؤْمِنِينَ ۱۵ مِنْ ۲
 اَبْصَارِهِمْ ۳ ذَلِكَ ۲ لَهُمْ ۳ اِنْ ۳ خَيْرٌ ۳۸ اَلَا ۳ ظَهَرَ
 ۱۴۸ مِنْهَا ۵ عَلَى ۲ اَوْ ۴ بُعُولَتِهِنَّ ۳۶ اَبْنَاءُ ۱۱۱
 بَنِي ۷ مَلَكَتْ ۷۷ الرَّجَالِ ۷۷ الطِّفْلِ ۳۳۲ الَّذِينَ ۱
 النِّسَاءِ ۳۵ تَوَبُوا ۲۲۱ اِلَى ۳ جَمِيعًا ۵ اَيْهَا ۴ الْمُؤْمِنُونَ
 ۴۹ لَعَلَّكُمْ ۴ تَفْلِحُونَ ۲۹

فَان لَمْ تَجِدُوا فِيهَا اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى
 يُؤَذِّنَ لَكُمْ وَاِنْ قِيلَ لَكُمْ اَرْجِعُوا فَارْجِعُوا
 هُوَ اَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۸﴾
 لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
 فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
 تَكْتُمُونَ ﴿۲۹﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغْضُوا مِنْ
 اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ اَزْكَى لَهُمْ
 اِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿۳۰﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
 يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ
 وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
 وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمْرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
 زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبَائِهِنَّ اَوْ
 اَبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَائِهِنَّ اَوْ اَبْنَاءِ
 بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِي اِخْوَانِهِنَّ
 اَوْ بَنِي اَخْوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَائِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ
 اَيْمَانُهُنَّ اَوَّالَتَّبِعِينَ غَيْرِ اُولَى الْاَرْبَةِ مِنْ
 الرِّجَالِ اَوَّالَطِّفْلِ الَّذِيْنَ لَمْ يَظْهَرُوْا عَلَيَّ
 عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
 مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوَبُوا اِلَى اللَّهِ جَمِيعًا
 اَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿۳۱﴾

به هیچ خانه‌ای بدون اجازه وارد نشوید:

(در آیه قبل خداوند فرمود ای مؤمنان به خانه‌های غیر خودتان داخل نشوید، مگر اینکه از اهل آن خانه اجازه بگیرید و به آنها سلام کنید) پس اگر کسی را در آن خانه نیافتید وارد آن نشوید تا (از جانب صاحبش) به شما اجازه داده شود و اگر به شما گفته شود بازگردید، اصرار نکنید که اینکار برای شما بهتر و پاکیزه‌تر است (و پس از آن هیچگونه کنجکاوی نکنید چرا که) خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است.

﴿۲۸﴾

(اما) گناهی بر شما نیست که وارد خانه‌های غیر مسکونی (مثلاً اماکن عمومی، کاروانسراها مهمانخانه‌ها، حمامهای عمومی) بشوید، که در آنجا کالا و بهره‌ای متعلق به شما وجود دارد (و توجه داشته باشید که) خداوند آنچه را آشکار می‌کند و پنهان می‌دارد، می‌داند.

﴿۲۹﴾

مردان و زنان مؤمن چشمانشان را فرو گیرند و از زشتیا دوری کنند:

(ای پیامبر ﷺ) به مؤمنان بگو: چشمهای خود را (از نگاه به نامحرم) فروگیرند و عقّت و پاکدامنی خود را حفظ کنند، این برای آنها پاکیزه‌تر است، خداوند از آنچه انجام می‌دهید مسلماً آگاه است.

﴿۳۰﴾

و به زنان با ایمان بگو: چشمهای خود را فرو گیرند (و از نگاه هوس آلود به مردان نامحرم خودداری کنند) و دامان خویش را حفظ کنند و آنها نباید زینت خود را آشکار سازند جز آن مقدار که طبیعتاً ظاهر است (مانند دست و صورت).

محرّمها و نامحرّمها:

(در این قسمت روش حجاب کاملتر بیان می‌گردد. خداوند به زنان دستور می‌دهد که اطراف) روسری‌های خود را بر سینه خود افکنند (تا گردن و سینه با آن پوشانده شود، در سومین حکم مواردی را که زنان می‌توانند حجاب خود را بردارند و زینت پنهان خود را آشکار سازند بیان می‌کند) و زینت خود را آشکار نسازند مگر برای شوهرانشان یا پدرانشان یا پدران شوهرانشان یا پسرانشان یا پسران همسرانشان یا برادرانشان یا پسران برادرانشان یا پسران خواهرانشان یا زنان هم‌کیشانشان یا بردگانانشان (کنیزانشان).

(همچنین لازم نیست زنان در برابر) مردان (خدمتکار سالخورده که) تابع خانواده (و همچنین مردانی که سفیه و دیوانه) که تمایلی به زن ندارند (و یا میل جنسی در آنها وجود ندارد) یا کودکانی که از خصوصیات زنان آگاه نیستند (حجاب کنند). و زنان به هنگام راه رفتن پاهای خود را به زمین نزنند، تا زینت پنهانشان دانسته شود (مانند طلا و جواهراتی که به پا یا دست می‌بندند).

﴿۳۱﴾

ای مؤمنان همگی به سوی خدا بازگردید تا رستگار شوید.

لغات جدید: ۳۲ لغت

اَنْكِحُوا: به ازدواج درآوريد، همسر دهيد. **الْاَيَامِي:** زنان و مردان مجرد، بيوه ها. **عِبَادِكُمْ:** غلامانتان. **امَانِكُمْ:** كنيزانتان. **بُعِيْهِمْ:** بي نياز مي كند آنها را. **لَيْسْتَغْفِب:** بايد پاكدامني پيشه كنند. **بُعِيْبِهِمْ:** بي نياز مي كند آنها را. **فَكَاتَبُوهُمْ:** پس با ايشان مكاتبه كنيد، پس با ايشان قرارداد ببنديد. **اتوهم:** بدهيد به آنها. **لا تَكْرَهُوا:** مجبور نكنيد، وادار نكنيد. **البغاء:** تجاوز، زنا. **ارذن:** خواستند. **تحصنا:** پاكي و پاكدامني. **يكرههن:** مجبور مي كند آنها را. **اكرههن:** مجبور كردن آنها. **مبيئات:** روشنگران، بيانگران. **كمشكاة:** مانند چراغدان. **مصباح:** چراغ. **زجاجة:** شيشه (جباب شيشه اي كه روي چراغ مي گذارند). **كاتها:** گويا آن. **دري:** فروزان، درخشان. **يوقد:** روشن مي شود، افروخته مي شود. **مباركة:** مبارك. **زيتونه:** زيتون. **شرقية:** شرقی. **غربية:** غربی. **زيتها:** روغن آن. **يضيء:** روشني مي بخشد (يكاد يضيء: نزديك است روشنايي بخشد). **لم تمسه:** به او نرسيده. **لنوره:** با نورش **ان ترفع:** كه بالا برده شود، كه منزلت و رفعت يابد. **بذكر:** ياد شود

لغات تكراری

منكم ۱۰ الصالحين ۲۰ من ۲ ان ۴ يكونوا ۲۲۰ فقرأ ۴۶ فضله ۱۴ واسع ۱۸ عليهم ۵ الذين ۱ لا يجدون ۹۷ نكاحا ۳۸ حتى ۸ ينتنون ۱۰۶ الكتاب ۲ مما ۲ ملكت ۷۷ ايمانكم ۱۴ علمتم ۱۰ فيهم ۲۰ خيرا ۸ مال ۲۷ الذي ۴ اتاكم ۱۱۱ فتياتكم ۸۲ على ۲ لتبتغوا ۲۶۸ عرض ۹۳ الحياة ۱۳ الدنيا ۱۳ من ۳ فان ۹ بعد ۵ غفور ۲۶ رحيم ۱ لقد ۱۰ انزلنا ۸ اليكم ۴۶ آيات ۱۵ مثلا ۵ خلوا ۳ قبلكم ۴ موعظة ۱۰ للمتقين ۲ نور ۴۳ السماوات ۵ الارض ۳ نوره ۱۹۲ فيها ۵ في ۳ كوكب ۱۳۷ شجرة ۶ لا ۱ يكاد ۴ لو ۴ نار ۴ يهدي ۵ يشاء ۱۴ يضرب ۲۵۱ الامثال ۲۵۱ للناس ۱۲ بكل ۵ شيء ۴ عليهم ۵ بيوت ۲۹ اذن ۲۱۵ اسمه ۱۸ يسبح له فيها بالغدو والاصال ۳۶

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَلَيْسْتَغْفِبَ
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُعْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
فَكَاتَبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَءَاتُوهُمْ مِّنْ
مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرَهُوا فَنِيَّتِكُمْ
عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّبِنْتِغُوا عَرْضَ الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ
مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَ
مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ ۙ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ ۗ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دَرِّيٌّ
يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَرَّكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَ
لَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ ۖ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ
نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ ۗ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ
اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
﴿٣٥﴾ فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيَذِكْرَ فِيهَا
أَسْمُهُ يُسَبَّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾